

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט דוד גדעוני

העותרות

1. רפ"ק רינת סבן
2. התנועה למען איכות השלטון בישראל
3. קבוצת ניצבים (ומפכ"לים) בדימוס להגנת המשטרה והדמוקרטיה

ע"י ב"כ עוה"ד רחל אל-שי רוזנפלד ותומר נאור

נגד

המשיבים

1. השר לביטחון לאומי

ע"י ב"כ עו"ד דוד פטר

2. רב ניצב דניאל לוי
3. משטרת ישראל
4. היועצת המשפטית לממשלה

ע"י ב"כ עו"ד קרן יוסט-רוזנבלום, פרקליטת מחוז ירושלים (אזרחי)

פסק דין

עניינה של העתירה שלפניי בטענות כי המשיב 1, השר לביטחון לאומי (השר), מסרב שלא כדין לאשר את קידומה של העותרת 1 (העותרת) לדרגת סגן ניצב במשטרה, וזאת לפי הטענה משיקולים זרים ועל רקע מעורבותה בחקירות ומתן עדות בתיקים פליליים נגד ראש הממשלה ויועציו.

עיקרי התשתית העובדתית

1. העתירה הוגשה על ידי שלוש עותרות: העותרת עצמה; התנועה למען איכות השלטון בישראל (התנועה לאיכות השלטון) שייצגה את העותרת בפניות שקדמו לעתירה ומייצגת אותה בעתירה עצמה; וקבוצת ניצבים (ומפכ"לים) בדימוס להגנת המשטרה והדמוקרטיה (קבוצת ניצבים). העתירה הוגשה נגד השר, שיוצג בנפרד לאחר שניתן לו היתר לכך, ונגד מפכ"ל המשטרה, משטרת ישראל והיועצת המשפטית לממשלה. שלושת האחרונים יוצגו במאוחד על ידי פרקליטות המחוז ויכוננו להלן **המשיבים** (ההפניות לנספחי העותרות יסומנו – ע./; נספחי השר – ש./; ונספחי המשיבים – מ./).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

2. בפתח הדברים נעמוד על עיקרי התשתית העובדתית העולה מכל מה שהוגש.
3. העותרת היא קצינת משטרה בדרגת רב פקד המשרתת במשטרת ישראל כ-24 שנים. מדובר בקצינה מצטיינת שהוערכה על ידי גורמי המקצוע במשטרה כבעלת נתונים גבוהים במיוחד. מזה למעלה משנה היא משמשת בתפקיד עוזרת לראש אגף החקירות והמודיעין (אח"מ) שהוא תפקיד בתקן סגן ניצב (סנ"צ). במהלך השנים מילאה שורה של תפקידים במשטרה. בשנת 2018 מונתה לתפקיד קצינת חקירות בדרגת פקד. בשנת 2019 מונתה לתפקיד ראש מחלק חקירות וביום 18.9.20 הועלתה לדרגת רב פקד כמצטיינת (ע/1, נספח 1 לעתירה).
4. במהלך שירותה במשטרה שימשה העותרת בשנת 2019 כקצינה זוטרה בתיקי חקירה נגד יועציו של ראש הממשלה (אלה נדונו בבש"פ 7917/19 אוריך נ' מדינת ישראל (25.12.19); בש"פ 1758/20 אוריך נ' מדינת ישראל (26.1.21); דנ"פ 1062/21 אוריך נ' מדינת ישראל (11.1.22); להלן: פסיקת בית המשפט העליון בעניין חקירת יועצי ראש הממשלה). בעקבות חקירה זו הוגש כתב אישום נגד יועצי ראש הממשלה ותיק זה עודנו מתברר (ס' 1(ט) ל-ע/8; ע' 5, ש' 31-32 לפרוטוקול). כן השתתפה העותרת כקצינה זוטרה בחקירת 'תיק 4000' שבגינו הוגש כתב אישום שעודנו מתנהל נגד ראש הממשלה (ת"פ (מחוזי י-ם) 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו, להלן: תיק 4000). בהמשך הדרך ובדיעבד העלה השר טענות על יסוד מעורבות העותרת בתיקי החקירה האמורים. לאלה נידרש להלן. כאמור לעיל, בשלהי שנת 2020 הועלתה העותרת לדרגת רב פקד.
5. ביום 14.10.24 התקיים בסגל הפיקוד הכללי של המשטרה (הספ"כ) "דיון שיבוצים קידום לסנ"צ" בראשות מפכ"ל המשטרה. בדיון הוחלט להמליץ על מינויה של העותרת לתפקיד עוזרת ראש אח"מ, שהוא כאמור תפקיד בדרגת סגן ניצב. היות שהעותרת לא עברה באותה עת קורס פיקוד ומטה (פוי"מ), שהוא תנאי סף לדרגת סנ"צ, הוחלט שהעותרת לא תקודם לדרגת סנ"צ עד לסיום קורס פוי"מ (ש/4, וראו ההערה בשולי הפרוטוקול; מעבר קורס פוי"מ הוא תנאי סף לדרגת סנ"צ מכח החלטה פנימית של המשטרה, ראו מ/6, שם נקבע כי קבלת הדרגה תהיה בסיום הקורס).
6. בהתאם להחלטת המפכ"ל בדיון הספ"כ, במהלך חודש אוקטובר 2024 הועברה לשר המלצה למינוי העותרת לתפקיד עוזרת ראש אח"מ בדרגת סנ"צ. במכתב הנלווה לטופס ההמלצה שכותרתו "הנמקה למינוי סנ"צ" צוין כי מאחר שהעותרת אינה בוגרת קורס פוי"מ בשלב זה מדובר במינוי לתפקיד בלבד ואילו הדרגה תוענק לה בסיום קורס פוי"מ. כך נכתב:

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

"מבקשים לאשר מינויה לתפקיד במינוי מקדם סנ"צ בלבד ואילו דרגת הסנ"צ תוענק לקצינה עם סיום קורס הפו"מ" (מ/7).

7. ביום 29.12.24 אישר השר את ההמלצה וחתם על כתב מינוי לעותרת. בכתב המינוי שעליו חתם השר נכתב "הנני ממנה אותך למלא תפקיד של עוזר לראש אגף/לשכת ראש אח"מ בדרגת סגן-ניצב" (ע/3, מ/8). בהמשך לכך ניתן לעותרת ביום 1.1.25 כתב מינוי לתפקיד עוזר לראש אח"מ בדרגת סנ"צ (ע/2).

8. כאמור לעיל, העותרת החלה למלא בפועל את תפקידה כעוזרת ראש אח"מ.

9. היות שבסמוך לאחר חתימת השר על כתב המינוי לא תוכנן קורס פו"מ במשטרה הוחלט להוציא את העותרת – יחד עם קציני משטרה נוספים – לקורס פו"מ בשב"ס. כפי שנראה בהמשך, השתתפות קציני משטרה בקורס פו"מ בשב"ס, שמתכונתו דומה לקורס פו"מ במשטרה, נעשתה על דעת גורמי המקצוע במשטרה, וכאמור יחד עם העותרת יצאו לקורס גם שני קציני משטרה נוספים. בבחינת הקדמת המאוחר יצוין כי שני קצינים אלה קיבלו דרגת סנ"צ בסיום הקורס או בסמוך לאחר מכן (ע' 8, ש' 17-18 לפרוטוקול).

10. בין התאריכים 3.3.25 – 28.4.25 עברה העותרת את קורס הפו"מ. העותרת השלימה את הקורס בהצלחה רבה ובציון מסכם 95 (ס' 36 לעתירה, ס' 33 לתשובת המשיבים 2-4; ראו גם תעודת בוגר, ע/4 (חרף אי התאמה מסוימת בתאריכי הקורס העניין לא היה במחלוקת)).

11. בין לבין, בחודש מרץ 2025, בעוד העותרת בקורס, היא זומנה מספר פעמים למסור עדות בתיק 4000 המתנהל נגד ראש הממשלה. העותרת שהייתה כאמור קצינה זוטרה בחקירה זומנה להעיד על ידי ההגנה. בהמשך לכך אף נעשו בעניינה של העותרת פרסומים בתקשורת (ראו ס' 11 למכתב השר, ע/7).

12. ביום 2.4.25, בסמוך למועד סיום קורס הפו"מ, הועברה לשר המלצת המשטרה, בחתימת המפק"ל, לאישור דרגת סנ"צ לעותרת, זאת על מנת שכנהוג וכמקובל תוענק הדרגה לעותרת בטקס סיום הקורס (מ/9; ראו גם ס' 6(ב) ל-מ/6; ראו גם דברי ב"כ השר בדיון כי בדרך כלל מוענקת הדרגה בסיום הקורס, ע' 4, ש' 32 לפרוטוקול; ראו גם דרגת הסנ"צ שצוינה על גבי תעודת סיום הקורס של העותרת ע/4).

13. אישור כאמור לא ניתן עד למועד סיום הקורס – ולמעשה עד עצם היום הזה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 60933-09-25 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

לא הונחה לפניי תשתית עובדתית להתייחסות כלשהי מצד השר להמלצה שהועברה אליו ובכלל זה לפעולה שנעשתה או לבירור שנערך בהקשר זה, על ידי השר או על ידי מי מטעמו, בפרק הזמן שבין קבלת ההמלצה לבין סיום הקורס ולמעשה אף זמן רב לאחר מכן. לטענת העותרת זמן קצר לפני טקס סיום הקורס היא התבשרה בהפתעה כי היא הקצינה היחידה מבין הזכאים לדרגה שהשר לא חתם על אישור קבלת הדרגה שלה, וכי לא תקבל דרגה, וזאת בלא כל הסבר.

14. בתקופה שלאחר סיום הקורס התקיימו שיחות בין גורמי המקצוע במשטרה לגורמים במשרד לביטחון לאומי, ובכלל זה בין המפכ"ל לשר, בניסיון להביא לכך שהשר יחתום על אישור העלאתה של העותרת בדרגה. שיחות אלה לא הניבו תוצאות.

15. ביום 13.7.25 שלחו המשינים ליועצת המשפטית לממשלה ד"ר גיל לימון ושרון אפק (המשינים) מכתב בעניינה של העותרת ליועץ המשפטי למשרד לביטחון לאומי וליועץ המשפטי למשטרה (יועמ"ש המשטרה). במכתב ציינו כי קידומה של העותרת שכבר אושר בתהליך מלא ותקין מעוכב בלא הנמקה, בשונה מקצינים אחרים שסיימו עמה את הקורס וקודמו בדרגה. המשינים הביעו חשש כבד לשיקולים זרים חוץ משטרתיים בגינם מעוכב הקידום וכן ציינו כי הועבר לעותרת, בעקיפין, מסר שלפיו תוכל להתקדם בדרגה ככל שתסכים לעבור לתפקיד אחר (ע/5).

למעשה – עד לנקודת זמן זו, מחצית חודש יולי 2025 – שלושה וחצי חודשים לאחר שהועברה לשר ההמלצה לאשר לעותרת את הדרגה, וחודשיים וחצי לאחר שסיימה את קורס הפו"מ – לא התקבלה התייחסות כלשהי מאת השר לעניינה של העותרת ולא הוצגו מצדו כל מענה או כל טעם לעיכוב במתן המענה.

16. ביום 15.7.25 שלח השר שני מכתבים: מכתב אחד למשינים במענה לפנייתם ומכתב שני למר משה בכר, סמנכ"ל בכיר במשרד לביטחון לאומי (מר בכר). רק במועד זה, ורק לאחר פניית הייעוץ המשפטי לממשלה, התקבלה התייחסות ראשונה של השר לעניינה של העותרת.

במכתב ששלח למשינים כתב השר כי פניית המשינים מעוררת חשד כבד להתערבות פסולה של הייעוץ המשפטי לממשלה בתהליכי העבודה המקצועיים הנדרשים בטרם קידום קציני משטרה וכי אין מקום להתערבות כזו. השר טען כי בפניית המשינים יש משום איום עליו. עוד ציין כי התברר שיש חוסרים בתשתית העובדתית בעניינה של העותרת, תוך שהפנה בהקשר זה לפסיקת בית המשפט העליון בעניין חקירת יועצי ראש הממשלה, וציין כי ההליך מצוי בבחינה מקצועית טרם גיבוש החלטה (ע/6).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

במכתב ששלח למר בכר, סמנכ"ל המשרד, ביקש השר לקבל השלמות עובדתיות בעניינה של העותרת. השר הפנה לפסיקת בית המשפט העליון בעניין חקירת יועצי ראש הממשלה וטען בין היתר כי עולה ממנה לכאורה תמונה מטרידה של הפרת דין, אי הכרת נהלים על ידי העותרת וריבוי פעמים בהם השיבה העותרת לשאלות שנשאלה בבית המשפט כי אינה זוכרת או שביקשה שלא להשיב. השר התייחס לעדות שמסרה העותרת בתיק 4000 המתנהל נגד ראש הממשלה – שבו העידה כאמור מספר חודשים קודם לכן בעת שהייתה בקורס – תוך שהביא ציטוטים של קטעי עדות שונים שבהם הדגיש את המקומות שבהם השיבה העותרת שאינה זוכרת. השר ביקש התייחסות גם לציון שניתן לעותרת במרכז הערכה, שהוא לדבריו ציון נמוך המהווה "נתון מטריד"; ולכך שהעותרת עברה קורס פו"מ בשב"ס ולא במשטרה תוך שהפנה לכתבה שהתפרסמה באתר כלכליסט שממנה כך נטען עולה לכאורה שמדובר ב"הליך מהיר ומיוחד בעניינה"; כן ביקש לבחון את הצורך של ראש אח"מ בשני עוזרים אישיים והעלה טענות ביחס למועד ולאופן שבו הועברה אליו ההמלצה להעלות העותרת בדרגה (ע/7).

17. עמדת היועץ המשפטי למשטרה – ביום 16.7.25 העביר יועמ"ש המשטרה, תנ"צ אלעזר כהנא, לייעוץ המשפטי לממשלה, התייחסות מפורטת לכל אחת ואחת מהטענות שהעלה השר במכתביו הנזכרים (ע/8).

בשורה התחתונה ציין יועמ"ש המשטרה כי העותרת היא קצינה מצטיינת שאין כל מניעה לקידומה וכל ניסיון להציג את הדברים אחרת חוטא לאמת; כי הטענות שהועלו מציפות סוגיות שאינן חריגות וחלקן שגויות, כאשר "סוגיות אלה הוצפו בעניינה של [העותרת] ולא הוצפו במקרים זהים קודמים"; וכי אין כל עילה למנוע מהעותרת את קבלת הדרגה לאחר שהמינוי כבר נחתם על ידי השר כדין ולאחר שהיא ממלאת את תפקידה בפועל בהצלחה מזה חודשים ארוכים.

באשר לטענות הפרטניות שהועלו בעניינה של העותרת כתב יועמ"ש המשטרה כך:

חקירת יועצי ראש הממשלה – בכל הנוגע לטענות בנוגע להתנהלותה של העותרת בקשר לחקירת יועצי ראש הממשלה, ציין יועמ"ש המשטרה כי מדובר בחקירה משנת 2019, כשהעותרת – שהייתה אז קצינה זוטר בדרגת פקד – לא הייתה הממונה על החקירה וממילא לא קיבלה החלטות עצמאיות ביחס לניהול החקירה ולפעולות החקירה, וכאשר כל פעולותיה נעשו תחת הנחיות הדרג הפיקודי והייעוץ המשפטי ביחידה ובאישור הממונים עליה. יועמ"ש המשטרה ציין כי מדובר באירוע שאירע לפני שנים לא מעטות ואשר לא היו

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

לו השלכות אישיות כלפי העותרת במישור המשמעותי או הפיקודי, וממילא אינו מחויב בדיווח לקראת קידומה. עוד הוסיף כי גם אם העותרת לא הכירה נוהל משטרתי כלשהו בהיותה קצינה זוטר לפני שש שנים ודאי שאין בכך כדי למנוע את קידומה כיום בהיותו כלל נתונה האישיים, יכולותיה המוכחות וההישגים שאליהם הגיעה בשירותה.

עדות העותרת בתיק 4000 – בכל הנוגע לעדות שמסרה העותרת בתיק המתנהל נגד ראש הממשלה, ציין יועמ"ש המשטרה כי קשה להבין את הביקורת בעניין זה. בהקשר זה ציין כי העותרת זומנה להעיד כעדת הגנה, כי לא בוצעו לה ריענון זיכרון והכנה לקראת הדיון, וכי העידה שנים רבות לאחר החקירה ועל כן מטבע הדברים לא זכרה פרטים כאלה ואחרים. עוד הוסיף כי העותרת הייתה קצינה זוטר בחקירה, ולא ניתן לצפות שתזכור את כלל הפרטים, ההנחיות וההחלטות שקיבלו דרגים שמעליה או מי קיבל איזו החלטה. בנסיבות אלה מדובר בתשובות שגרתיות הנשמעות על דוכן העדים חדשות לבקרים ואין בהן כל דבר חריג הראוי לציון.

יועמ"ש המשטרה ציין כי כלל האמור אינו יכול להוות עילה למניעת הקידום לדרגה בכירה, כי לא נמצא לנקוט בכל הליך משמעותי או פיקודי ביחס לעותרת וכי מדובר באירועים שאינם מחייבים ואינם מצדיקים דיווח קודם למינוי. יועמ"ש המשטרה הוסיף כי "אני מכיר פניות מסוג זה למשטרה במסגרת הליכי קידום. אני מכיר שהמשרד בוחן עדויות (שגרתיות) של קצינים במהלך שירותם ומתייחס אליהן במהלך הליך הקידום. הסברה כי ניתן לסרוק ולבחון את עדויותיהם הרבות של קציני משטרה במסגרת תפקידם ולהתייחס לכל הערה של בית המשפט טרם הליך מינוי אינה מוצדקת וממילא גם כלל אינה בת ביצוע. ניתן להתייחס רק לאירועים משמעותיים שבעקבותיהם ננקטו צעדים פיקודיים או משמעותיים ואלה ממילא מחייבים בדיווח למשרד טרם המינוי" (קו תחתי הוסף). בהמשך הוסיף כי הטענות החריגות שהועלו כלפי העותרת נוגעות לתיקים שבהם מעורבים ראש הממשלה ודוברו, תיקים שעדיין מתנהלים, וכי עניין זה כשלעצמו מעורר קושי.

נתונה האישיים של העותרת – יועמ"ש המשטרה ציין כי מדובר בקצינה מצטיינת "בעלת נתונים גבוהים במיוחד, הרבה מעל הממוצע", וכי ציון 5 שקיבלה במרכז הערכה – שאליו התייחס השר כאל נתון מטריד – אינו חריג, כי 20% מהקצינים שמונו לדרגת סני"צ בעשור האחרון קיבלו ציון כאמור ומטה, וכי נתוני ציון מרכז הערכה הועברו למשרד טרם חתימתו של השר על מינויה של העותרת לתפקידה כעוזרת ראש אח"מ והיו ידועים. יועמ"ש המשטרה הוסיף כי "לא ברור מדוע דווקא בעניינה של [העותרת] הועלתה, באופן חריג, הטענה בעניין זה, ובפרט שמדובר בקצינה שנתונה האישיים האחרים, כאמור, מעולים" (קו תחתי הוסף).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

קורס פו"מ בשב"ס ולא במשטרה – בהקשר זה כתב יועמ"ש המשטרה כי "גם במקרה זה, אין מדובר באירוע ייחודי" בהינתן שבמועד הרלבנטי לא התקיים קורס משטרה. הוסבר כי תכנית קורס הפו"מ של שב"ס עברה שינוי כך שמתכונת הקורס דומה לקורס של משטרת ישראל וכי במקביל לכך שקציני משטרה משתתפים בקורס פו"מ בשב"ס, קציני שב"ס וארגונים מקבילים עוברים לעיתים קורסים במשטרה, תוך שהמשטרה והארגונים האחרים רואים בכך יתרון באופן המאפשר היכרות טובה יותר ובלא שנשמעה עד עתה כל הערה בעניין. כמו כן, הזכיר יועמ"ש המשטרה כי בקורס הנדון בשב"ס השתתפו, מלבד העותרת, עוד שני קציני משטרה שאחד מהם כבר קיבל מינוי ודרגה מידי השר והשני מיועד לקידום וכי "לא ברור מדוע הטענה מועלית דווקא בעניינה של [העותרת]" (קו תחתי הוסף).

בכל האמור בצורך בשני עוזרים אישיים לראש אח"מ הבהיר יועמ"ש המשטרה כי הטענה שהועלתה בעניין היא בבחינת טעות, כי אין מדובר בכפל תפקידים אלא בעוזר אישי אחד ובעוזר לענייני משפט הנדרש לראש אח"מ בשל הסוגיות הרבות המונחות לפתחו בענייני משפט וחוק. צוין כי "גם כאן שאלה מסוג זו עולה דווקא כעת וביחס לקצינה [העותרת]" (קו תחתי הוסף) על אף שמדובר במצב קיים שבו שני התפקידים ושני התקנים פועלים במקביל שנים רבות.

יועמ"ש המשטרה התייחס במענה גם לטענות באשר להליך מול המשרד לביטחון לאומי, תוך פירוט ההליך כפי שהובא לעיל ותוך שהובהר כי למשרד הועברו כלל המסמכים והמידע הנדרש בהתאם לנהלים.

בסיכום המכתב כתב יועמ"ש המשטרה, כפי שכבר הובא לעיל, כי מדובר בקצינה מצטיינת שאין כל עילה למנוע את קידומה, תוך שציין כי הטענות השונות הועלו באופן חריג בעניינה בלא שהועלו במקרים זהים קודמים.

18. במכתב נוסף מיום 14.7.25 ששלח למשנים התייחס יועמ"ש המשטרה להליך קידומה של העותרת והבהיר כי החל ממועד סיום קורס פו"מ מקבלת העותרת שכר לפי דרגת סני"צ על בסיס אישור השר וחתימתו. עוד ציין כי חתימת השר על הדרגה, מעבר לחתימתו על המינוי, הוא נוהג שאין לו מקור מחייב בדין וכי נראה שאינו מקים מניעה חוקית להעניק לעותרת דרגת סני"צ על בסיס חתימת השר מיום 29.12.24 על המינוי (מ/10). היינו, יועמ"ש המשטרה הביע את עמדתו כי אישור השר משלהי 2024 כלל גם אישור להעלאת העותרת בדרגה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

19. ביום 20.7.25 השיב גם יועמ"ש המשרד לביטחון לאומי לפניית המשיבים. במענה ציין כי בהתאם לנוהל המשרדי המלצות על מינויים מועברות ללשכה המשפטית לשם קבלת חוות דעת ככל שנמצא כי נתוני המשמעת של המועמד מצדיקים מעורבות של הלשכה המשפטית, דבר שלא קרה בעניינה של העותרת (ע/9).

20. בימים 21.7.25 ו-22.7.25 נעשתה חליפת מכתבים נוספת בין המשיבים לבין השר (ע/10), (ע/11).

ביום 21.7.25 שלחו המשיבים לשר מכתב נוסף בו עמדו על כך שנוכח מכתביו של השר מתחזק החשש להתערבות פוליטית פסולה בקידום העותרת; כי עולה שאופן התנהלותו של השר בעניינה של העותרת הוא חריג וחסר תקדים; כי לא ניתן להשתחרר מהרושם שנעשה מאמץ לפגוע בעותרת על רקע ביצוע תפקידה בתיקים הפליליים הנוגעים לראש הממשלה וליועציו; וכי מדובר בהתנהלות שעלולה להרתייעקציני משטרה מלבצע את תפקידם ולטפל בתיקים פליליים נגד חברי ממשלה ומקורביהם. עוד נטען כי באישור שנתן השר לקידום העותרת עוד ביום 29.12.24 בהמשך להמלצה ליתן לה דרגת סני"צ בכפוף להשלמת קורס פו"מ, יש משום החלטה מינהלית שלמה כשהחתימה עתה מהווה אקט פורמלי בלבד שלא ניתן לנצלו לרעה (ע/10).

ביום 22.7.25 השיב השר למשיבים וחזר על טענותיו בדבר התערבות פסולה של הייעוץ המשפטי לממשלה בתהליכי הקידום המקצועיים. השר ציין כי בניגוד לנטען אין מדובר בהחלטה מינהלית שהושלמה כיוון שטרם אישר את הקידום בדרגה, וכי בפנייה אליו מתעלמים המשיבים משורה של נתונים שיש לשקול בטרם החלטה, כנזכר במכתבו מיום 15.7.25 (ע/11).

21. עמדת מפכ"ל המשטרה – ביום 24.7.25 נתן מפכ"ל המשטרה מענה מפורט לסוגיות שהעלה השר במכתביו בעניינה של העותרת וזאת כפי שציין לאחר שכל הסוגיות נבחנו על ידיגורמי המקצוע (ע/11).

בכל האמור בהליכים המשפטיים נגד יועצי ראש הממשלה ובתיק 4000 המתנהל נגד ראש הממשלה, עמד המפכ"ל על כך שהעותרת הייתה קצינה זוטרה, כי פעלה במסגרת מילוי תפקידה, כי לא נשקלו בעניינה הליכים משמעותיים או מינהליים כלשהם וכי ממילא אין מדובר באירועים המחויבים דיווח בהתאם לנוהלי המשרד לביטחון לאומי. המפכ"ל ציין אף הוא כי העותרת לא הייתה הממונה על חקירת יועצי ראש הממשלה וכי היא פעלה באישור. עוד הוסיף כי "ביחס לאף אחד מהגורמים שעסקו בחקירה לא ננקט צעד כלשהו

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

וקידומם לא עוכב" (קו תחתי הוסף), אין כל הצדקה להסיק מסקנות בעניין זה ביחס לעותרת ואין בהערות שהוערו כדי למנוע את קידומה. גם ביחס לעדותה בתיק 4000 קבע כי אין בתשובות שנתנה בעדות, שהן תשובות שגרתיות הנשמעות על דוכן העדים, כל דבר חריג הראוי לציון. המפכ"ל הדגיש כי אין כל מניעה משמעתית לקידומה של העותרת ואין בעניינה כל דיווחים, ממילא אין כל דיווח שיכול להעלות מורכבות כלשהי לקידומה. המפכ"ל חזר על כך שמדובר בקצינה מצטיינת בעלת נתונים גבוהים במיוחד, הרבה מעל הממוצע, וכי נתוני מרכז הערכה שעליהם הצביע השר – אשר הועברו לשר קודם לאישורו את המינוי לכתחילה – אינם חריגים ואינם מהווים חסם לקידום. המפכ"ל ציין כי העותרת עברה קורס פו"מ בשב"ס ולא במשטרה משום שבמועד הרלבנטי לא תוכנן קורס משטרה, ומשעברה את הקורס "איננו רואים מקום לשלבה בקורס פו"מ נוסף במשטרה" תוך שהדגיש שקצין משטרה נוסף ששולב באותו הקורס כבר קודם לאחריו לדרגת סניצ. המפכ"ל התייחס גם לטענות באשר לצורך בשני עוזרים לראש אח"מ ולהליך המינוי והדיווח למשרד לביטחון לאומי.

את מכתבו חתם המפכ"ל בדברים הבאים:

"מדובר בקצינה מצטיינת, הראויה לקידום, ובפרט לאחר שהמינוי כבר נחתם על ידי השר כדין ולאחר שהיא כבר ממלאת את התפקיד בפועל בהצלחה מזה חודשים ארוכים.

בפניה שהועברה למשטרה עלו טענות שונות, רובן מציפות סוגיות שאינן חריגות וחלקן כנראה שגויות. סוגיות אלה הוצפו באופן חריג בעניינה של [העותרת] ולא הוצפו במקרים זהים קודמים. אשר על כן, אין מניעה כלשהי לקדם את [העותרת]"

(קו תחתי והדגשה הוספו).

22. על פני הדברים, משניתן מענה לסוגיות שהעלה השר, לכאורה לא עמדה בפני השר, למצער בשלב זה, כל מניעה להידרש להמלצת המשטרה בדבר קידומה של העותרת בדרגה וליתן החלטה בעניין. לא כך היה.

23. ביום 10.8.25 פנתה קבוצת ניצבים, היא העותרת 3, לשר בדרישה כי יחתום על העלאתה של העותרת בדרגה לאלתר (ע/13, ראו גם התזכורת ע/14). בהמשך פנתה גם העותרת, באמצעות התנועה לאיכות השלטון, לשר בעניין זה (ע/15).

24. בין לבין ביום 17.8.25 שלח השר מכתב נוסף למר בכר, סמנכ"ל במשרד. במכתב ביקש השר כי יתקיים דיון נוסף בספ"כ בכל השאלות והסוגיות שעלו במכתביו ותוך התייחסות למשקל שיש לתת להן וכי העתק הפרוטוקול יועבר אליו (ש/5). זאת, על אף שמפכ"ל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

המשטרה הבהיר באורח מפורש כי הטענות שהועלו על ידי השר הועלו באורח חריג אך בעניינה של העותרת וכי לגופן אין בהן להקים מניעה לקידומה של העותרת בדרגה.

25. ביום 9.9.25 הגישה היועצת המשפטית לממשלה הודעת עדכון מטעמה בבג"ץ 9037-08-24 (ההליך בבג"ץ).

ההליך בבג"ץ נסב על עתירות שהוגשו על מנת שבית המשפט יורה לראש הממשלה להפעיל את סמכותו ולהעביר את השר מתפקידו כשר לביטחון לאומי על רקע טענות להתערבות פוליטית אסורה בפעילותה השוטפת של המשטרה. בתגובה מקדמית לעתירות שהגישה היועצת המשפטית לממשלה היא עמדה בין השאר על הצורך בערובות שימנעו מהשר לנצל את הסמכויות הנתונות לו בעניין מינויים במשטרה, ושימנעו התערבות פוליטית אסורה בפעילות המשטרה (מ/3). לתגובה צורף מסמך עקרונות שגובש בהסכמה בין היועצת המשפטית לממשלה לבין השר (נספח א' ל-מ/3). בכל האמור במינויים נקבע שם כי "תהליך המינוי עד לדרגת ניצב (לא כולל) יתקיים על בסיס המלצותיו המקצועיות של הספ"כ והמפכ"ל, ודחייתן תחייב הנמקה בהתאם לדין".

כאמור, ביום 9.9.25 הגישה היועצת המשפטית לממשלה הודעת עדכון בהליך בבג"ץ (מ/4). בהודעה ציינה כי חרף התחייבויות השר מופרים העקרונות ומופר הדין באופן שיש בו כדי להוסיף ולפגוע בפעילותה התקינה, המקצועית והממלכתית של המשטרה, וביקשה לקבוע דיון דחוף בעתירות. בהודעתה פירטה היועצת המשפטית לממשלה מספר דוגמאות לתמיכה בעמדתה. אחת הדוגמאות התייחסה לעיכוב קידומה של העותרת לפי הנתען שלא כדין (שם בס' 10).

26. ביום 11.9.25, לאחר פניית העותרת לשר בדרישה לאשר את הדרגה לאלתר (ע/15), פנה השר במכתב לראש אגף משאבי אנוש במשטרה (**ראש אמ"ש**) (ע/16). במכתב ביקש השר, עתה מראש אמ"ש, כי יתקיים דיון נוסף בספ"כ בכל השאלות והסוגיות שעלו במכתביו ותוך התייחסות למשקל שיש לתת להן וכי העתק הפרוטוקול יועבר אליו. בהקשר זה ציין השר כי מהתשובות שקיבל עולה כי המידע בעניינה של העותרת שעליו עמד לא היה ידוע למפכ"ל ולכל הפחות לא נדון בספ"כ. במכתבו ציטט השר קטע מפסק הדין של בית המשפט העליון בדיון הנוסף בעניין חקירת יועצי ראש הממשלה (דנ"פ 1062/21).

27. באותו היום, 11.9.25, שלח השר מכתב נוסף למשנים שבו חזר על עמדתו בדבר ההתערבות הפסולה של הייעוץ המשפטי לממשלה בתהליכי העבודה המקצועיים הנדרשים בטרם קידום קציני משטרה (ש/6). במכתב שב השר וציין כי בפסיקה בעניין חקירת יועצי ראש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

הממשלה השמיע בית המשפט העליון – כך לפי הנטען – ביקורת קשה על התנהלותה של העותרת והוסיף כי לא ניתן להתעלם מביקורת זו. עוד כתב השר כי שינוי עמדת הייעוץ המשפטי לממשלה בהליך בבג"ץ הוא ניסיון להלך אימים על השר ולבצע ניסיון סחיטה של ממש.

28. ביום 12.9.25 פנו העותרת והתנועה לאיכות השלטון למפכ"ל המשטרה בדרישה שלא לכנס את הספ"כ לדיון שיבוצים נוסף בעניינה של העותרת וטענו כי פניית השר בהקשר זה נעשתה משיקולים פוליטיים, זרים ואסורים (ע/17).

29. ביום 17.9.25 השיבה ראש אמ"ש לפניית השר (מ/12). בתשובתה הובהר, פעם נוספת, כי אין כל מניעה משמעתית או מורכבות לקידומה של העותרת בדרגה וכי המפכ"ל החליט ש"אין כל צורך לחזור לדיון בפני ספ"כ ארצי בעניינה כאשר אין כל שינוי בתשתית המשמעתית בעניינה".

במכתבה ציינה ראש אמ"ש ביחס להליכים המשפטיים שאליהם הפנה השר במכתביו – בעניין חקירת יועציו של ראש הממשלה ובתיק 4000 – כי לא נשקלו או ננקטו הליכים משמעתיים או מנהליים כלשהם נגד העותרת; כי לא היה מקום להעביר דיווח כלשהו בהקשר זה במסגרת דיווח המשמעת המועבר לספ"כ שדן בקידומה וכי המצב שהיה קיים אז, כמו גם היום, הוא שלא קיימים דיווחים משמעתיים בעניינה של העותרת. ראש אמ"ש הוסיפה ופירטה ביחס לתלונה למח"ש שהגיש מר אוריך, יועצו של ראש הממשלה, בנוגע לאופן החיפוש במכשיר הטלפון הסלולרי שלו בעת חקירתו. בעניין זה ציינה שלא נמצא כי המעשים בוצעו בזדון או בחוסר תום לב וכי המשטרה פעלה להפקת לקחים, תוך עדכון ההנחיות והנהלים, והטמעה בהכשרות ובבדיקות עיתיות. כאמור, ביחס לעותרת הודגש כי היא כלל לא הוזנה כמעורבת על ידי מח"ש בתיק, היא כלל לא נחקרה, כי לא נמצא שיש מקום לקבל ממנה התייחסות כלשהי, ולא נשקל לנקוט נגדה צעדים משמעתיים או פיקודיים.

משכך, וכפי שכבר צוין לעיל, בהעדר כל שינוי בתשתית המשמעתית בעניינה של העותרת, עדכנה ראש אמ"ש את השר בהחלטת המפכ"ל שלפיה אין בכוונתו לקיים דיון נוסף בספ"כ בעניינה של העותרת.

חרף האמור, אף שהובהר לשר כי אין כוונה לכנס את הספ"כ פעם נוספת, ואף שחלפו מאז למעלה מארבעה חודשים נוספים, טרם התקבלה – לא במועד זה ולא בכלל – החלטה של השר בעניין קידומה של העותרת.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

30. לאחר הדברים האלה הגישו העותרות את עתירתן. תחילה הוגשה העתירה לבית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ (בג"ץ 50195-09-25), ולאחר שזו נדחתה על הסף ביום 21.9.25 מחמת קיומו של סעד חלופי (ע/18), הוגשה העתירה לבית משפט זה.

31. הערה מקדימה ביחס לפסיקת בית המשפט העליון בעניין חקירת יועצי ראש הממשלה –

בטרם נידרש להליכי העתירה ולטענות הצדדים, נתייחס בקצרה לפסיקת בית המשפט העליון בעניין חקירת יועצי ראש הממשלה, שהשר הפנה במכתביו לאמירות שונות שנאמרו בה ביחס לעותרת כבסיס לעמדתו. כפי שצוין לעיל השר עשה כן זמן רב לאחר שהועברה אליו ההמלצה לאישור הדרגה לעותרת ורק לאחר עיכוב ניכר ופניית המשנים אליו בעניין. רקע הדברים, בתמצית, בחשד שהועלה כלפי יועצי ראש הממשלה לביצוע עבירה של הטרדת עד כלפי שלמה פילבר, מי שהוסכם עמו שישמש עד מדינה בתיק 4000. במהלך החקירות, שהתקיימו בשלהי שנת 2019, ביצעו חוקרי המשטרה חיפוש במכשירי הטלפון הניידים של היועצים בהסכמתם, אך מבלי שהחוקרים ציינו בפניהם שהם רשאים לסרב לחיפוש בלא שהדבר ייזקף לחובתם, וללא שניתן צו חיפוש.

העניין נדון בבית המשפט העליון בשלושה גלגולים.

הגלגול הראשון – בש"פ 7917/19 אוריך נ' מדינת ישראל (25.12.19) נדון לפני כבוד השופט י' אלרון. בית המשפט קבע כי החיפוש שנערך בטלפונים הניידים של יועצי ראש הממשלה נעשה שלא כדין, תוך פגיעה בפרטיותם ותוך שחוקרי המשטרה חרגו מנוהלי המשטרה (למשל בס' 39-43 שם). אלא שהביקורת התמקדה ביחידה החוקרת ולא בעותרת – שהייתה אז קצינה זוטרה – באופן אישי. השר לא הפנה בפניותיו או בתגובתו לעתירה להערות בפסק דין זה שכוונו אל העותרת באופן אישי (ראו גם הדברים בע' 8, ש' 23-24 לפרוטוקול שאינם מפנים לגלגול זה). בסופה של ההחלטה הורה בית המשפט על החזרת הבקשה למתן צווי חיפוש לבית משפט השלום לשם קיום דיון נוסף במעמד הצדדים ובנוכחות בעלי תפקידים במשטרה (ס' 51 שם).

בהמשך להחלטה זו התקיים בינואר 2020 או בסמוך לכך דיון בבית משפט השלום שבמסגרתו נחקרה העותרת. לאחר מכן אישר בית המשפט המחוזי צווי חיפוש שהתבקשו. כך התגלגלו הדברים פעם נוספת לבית המשפט העליון.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

הגלגול השני – בש"פ 1758/20 אוריך נ' מדינת ישראל (26.1.21) נדון לפני מותב תלתא: המשנה לנשיאה כבוד השופט ח' מלצר, כבוד השופט (כתוארו אז) נ' סולברג וכבוד השופט ג' קרא. השר הדגיש במכתביו בעיקר דברים שכתב כבוד השופט ח' מלצר בהתייחס לעותרת. בכלל זה העיר כבוד השופט מלצר כי לא ניתן תשובות מספקות לכך שרק העותרת הובאה לדיון בבית משפט השלום מטעם היחידה החוקרת, וזאת לשיטתו בניגוד להחלטה בגלגול הראשון (ס' 38) לפסק דינו; ראו גם תיאור טענות ב"כ היועצים, בס' 14 לפסק דינו של כבוד השופט נ' סולברג, כי במקום בעלי התפקידים שקיבלו את ההחלטות בחקירה הגיעה "הזוטר שבהם שלא קיבלה כל החלטה" היא העותרת). השר ציטט את דבריו של כבוד השופט מלצר כי "לכך יש להוסיף את העובדה שבחקירתה פקד סבן [העותרת] הרבתה להשיב שאיננה זוכרת, או ביקשה שלא להשיב לשאלות מסוימות שהופנו אליה בנימוק שהעוררים [היועצים] פנו במקביל למח"ש בתלונה כנגד החוקרים בגין החיפוש הבלתי חוקי שבוצע בטלפונים הניידים שלהם. הבקשה שלא להשיב יכולה להיות מוסברת, בנסיבות, נוכח התלונה שהוגשה למח"ש כאמור ובהקשר לזכויות הנחקרים במח"ש. מאידך גיסא, התשובות שנתנה, לפיהן אין היא זוכרת דברים, מובנות פחות" (שם) וכן את דבריו בהמשך כי: "במקרה שלפנינו פקד סבן הודתה למעשה שלא היתה ערה לדרך ההסכמה הנדרשת ממי שהמשרה מבקשת לחדור למכשיר הסלולרי שלו (כנגזר מהלכת בן חיים) וכן לנוהל המשרתי הרלבנטי" (ס' 19 לפסק דינו). ואולם, לשלמות הדברים ראוי לציין כי כבוד השופט סולברג הסתייג מדברי כבוד השופט מלצר תוך שציין כי "התקשיתי עם הערות שהעיר חברי לגבי עדותה של פקד סבן, שלא בהתאם למה שנקבע בערכאה שהתרשמה במישרין מעדותה" (ס' 66(א) לפסק דינו).

בהמשך הדברים, ונוכח מחלוקות שהתגלו בין עמדות השופטים בסוגיות העקרוניות, נדונו הדברים פעם נוספת בבית המשפט העליון במסגרת דיון נוסף.

הגלגול השלישי – דנ"פ 1062/21 אוריך נ' מדינת ישראל (11.1.22) נדון לפני הרכב מורחב של תשעה שופטים בראשות כבוד הנשיאה א' חיות. במסגרת הדיון הנוסף נדונו שתי פרשות – פרשת יועצי ראש הממשלה ופרשה נוספת. הדיון התמקד מטבע הדברים בסוגיות המשפטיות העקרוניות. השר הדגיש במכתביו כי כלל השופטים היו תמימי דעים שנפלו פגמים חמורים בחקירה וכי חלק מהשופטים נדרשו לשאלה מה הדרך הנכונה שיש ללכת בה על מנת שלא לתמרץ את המשטרה לערוך בעתיד חיפושים בלתי חוקיים (למשל, בפסקאות 8-10 לפסק דינו של כבוד השופט י' אלרון). לצד זאת עמדה כבוד הנשיאה א' חיות על כך שאף שנפלו פגמים בחקירה לא דובר בפגיעה מכוונת או בפגיעה בחוסר תום לב (שם, בפסקה 127). מכל מקום, גם כאן ניכר שהביקורת של בית המשפט התמקדה ביחידה החוקרת ולא בעותרת באופן אישי (למשל, ס' 36 לפסק דינו של כבוד השופט י' אלרון בדבר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

היעדר הנחייה והדרכה מספקת לחוקרים). ואכן, השר לא הפנה בפניותיו או בתגובתו לעתירה להערות בפסק דין זה שכוונו אל העותרת באופן אישי (וגם הדברים שצוטטו במכתב השר ע/16, מס' 5 ו- 41-42 לפסק דינו של כבוד השופט י' אלרון, עיקרם אינו בביקורת אישית).

התמונה הכללית היא, אפוא, שהערות בית המשפט התמקדו בביקורת כלפי גורמי החקירה בכללותם ולא התמקדו בעותרת באורח אישי (לצד ביקורת מסוימת שהעלה כבוד השופט מלצר שממנה הסתייג כבוד השופט סולברג). כל זאת, בהליכי חקירה משנת 2019 ועדות מראשית שנת 2020, בעת שהעותרת הייתה קצינה זוטר, שלא הייתה הממונה על החקירה, כשפעלה לפי הנחיית הממונים עליה ובאישורם, וכאשר לא ננקט צעד כלשהו כלפי מי מהמעורבים האחרים בצוות החקירה שקידומם לא עוכב.

עיקרי ההליכים בעתירה וטענות הצדדים

32. העתירה – ביום 21.9.25 הגישו העותרות את עתירתן לבית משפט זה ובה ביקשו לצוות על השר להורות על קידומה של העותרת לדרגת סני"צ, וזאת רטרואקטיבית ממועד סיום קורס פו"מ.

בעתירה טענו העותרות בין היתר כי השר מעכב את קידומה של העותרת בדרגה משיקולים זרים, פוליטיים ופסולים, בראשם מעורבותה של העותרת בחקירות ובעדויות בתיקים הפליליים נגד ראש הממשלה ומקורביו; כי השר הופך את סמכותו לכלי פוליטי לניהול חשבונות אישיים תוך פגיעה בעותרת, בשלטון החוק ובאמון הציבור במשטרה כגוף עצמאי ובלתי תלוי; כי ניסיונותיו החוזרים של השר לסכל את קידומה של העותרת והפצת הטענות לתקשורת מעידים כי אין מדובר במחלוקת תמת לב אלא בהתנהלות חריגה וחסרת תקדים שנועדה להתנכל לעותרת; וכי התנהלות זו נועדה לשלוח מסר פסול ומאיים לכלל קציני המשטרה ולחוקרים בתיקי שחיתות רגישים שעלולים לחשוש למלא את תפקידם כראוי שמא יבולע להם.

העותרות הוסיפו וטענו כי בנסיבות העניין סמכות הרשות של השר בכל הנוגע למינויים הפכה לסמכות שבחובה זאת בין השאר לאחר שכבר אישר את מינויה לתפקיד בדרגת סני"צ עוד בשלהי שנת 2024; כי אי קידומה של העותרת מהווה הפרה של חובת השר ועולה כדי חוסר סמכות במחדל בשים לב לכך שהשר נמנע במכוון מלקבל החלטה סופית בעניינה משך חודשים ארוכים; כי אי קידומה של העותרת נובע משיקולים זרים ופסולים העולים בביורר מהתנהלותו החריגה של השר בעניינה של העותרת, מכלל הנסיבות ותוך הפליה ברורה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

שלה; כי אי קידומה של העותרת לוקה בחוסר סבירות קיצונית בשל הפגיעה בעותרת, במעמדה העצמאי של המשטרה ובאמון הציבור. העותרות הדגישו עוד כי אי קידומה של העותרת ופרסום הדברים בתקשורת פוגע בעותרת, בשמה הטוב ובמוניטין שלה ומפר את זכותה לשוויון. כן טענו כי אי קידומה עומד בסתירה לעמדת היועצת המשפטית לממשלה וגם בשל כך אינו חוקי.

33. בד בבד עם העתירה הגישו העותרות בקשה למתן צו ביניים שיורה לשר ולמפכ"ל שלא לנקוט באמצעים שיש בהם כדי לפגוע בהליך קידומה של העותרת לרבות כינוס מחודש של הספ"כ בעניינה. בהמשך, ומשהודע כי המפכ"ל החליט שאין צורך לקיים דיון חוזר בספ"כ בעניינה של העותרת, נקבע כי לא יתקיים דיון כאמור ולא יינקט כל צעד אחד שעלול לפגוע בקידום קודם למתן הודעה על כך מראש לעותרות ולבית המשפט (החלטה מיום 24.11.25, ראו גם החלטות מימים 21.9.25 ו- 29.9.25).

34. כאמור לעיל, השר יוצג בנפרד בהתאם להיתר שניתן לו לכך. יתר המשיבים – המפכ"ל, המשטרה והיועצת המשפטית לממשלה שכונו לעיל **המשיבים** – יוצגו יחד על ידי פרקליטות המחוז.

35. תשובת המשיבים – ביום 11.11.25 הגישו המשיבים תגובה מקדמית לעתירה ותגובה לבקשה לצו ביניים. בהמשך ביקשו לראות בתגובה זו משום כתב תשובה (בגדרי תגובה מיום 8.1.26).

בתשובה הביעו המשיבים את עמדתם כי דין העתירה להתקבל.

בהקשר זה טענו בין השאר כי השר כבר קיבל החלטה לאשר את מינויה של העותרת לתפקיד ולדרגת סנ"צ; כי הצורך בחתימה הנוספת מקורו בנוהג בלתי מחייב המשלים פרוצדורלית החלטה שכבר התקבלה ושהשר מנסה הלכה למעשה לבטלה; כי השר מעכב את מתן הדרגה בשל עדותה של העותרת בתיק 4000 ובשל השתתפותה בצוות החקירה של יועצי ראש הממשלה בשנת 2019; כי על השר להימנע מכל התערבות בחקירות ספציפיות של המשטרה ומכל השפעה על חוקרי האגף לחקירות ומודיעין ולהרתיעם מפני ביצוע חקירות ללא מורא; כי הטענות המועלות על ידי השר מנוגדות לעמדת הגורמים המקצועיים במשטרה ואינן כאלה שיש בהן כדי להשפיע על שאלת קידומה; כי לא מוכר לגורמי המקצוע במשטרה ובייעוץ המשפטי לממשלה תקדים לבחינת עדות בחקירה ספציפית או התנהלות קצין משטרה בחקירה ספציפית שלא נלוו לה הערות פיקודיות או השלכות משמעותיות, במסגרת שקילת קידום, וזאת בין בתקופת השר המכהן בין בתקופת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

שרים קודמים; כי החלטת השר שלא לקדם את העותרת ולבקש דיון נוסף בספ"כ נעדרת כל תשתית, הנמקה או הצדקה ודינה פסלות; כי לא חל כל שינוי נסיבות לאחר אישור השר למינוי העותרת לתפקידה בדרגת סנ"צ; כי גורמי המקצוע והמפכ"ל הודיעו לשר שאין הצדקה לבחינה מחדש וכי אין כוונה לכינוס הספ"כ וכי גם לאחר מכן מבקש השר להימנע ממתן החלטה בעניין דרגתה של העותרת וכך למנוע בפועל את מתן הדרגה בלא כל נימוק או הצדקה לכך.

המשיבים הוסיפו וטענו כי עולה חשש משמעותי כי הימנעותו של השר מהענקת הדרגה מונעת משיקולים זרים, וכי מדובר בהתנהלות הפוגעת באופן חמור ביכולת לנהל תיקים פליליים ושיש בה כדי להלך אימים על שוטרים הממלאים את תפקידם כחוקרים. המשיבים הדגישו את חשיבות עצמאות המשטרה והמינויים בה לשמירה על שלטון החוק והדמוקרטיה. עוד טענו כי חתימת השר על מינויה של העותרת לתפקידה בדרגת סנ"צ כללה כבר אישור להעלאתה בדרגה בכפוף להשלמת קורס פו"מ; כי עמדת השר לבחינה מחדש של עניינה של העותרת נסמכת על שיקולים הנוגעים לעדותה בתיק 4000 ולהערות ביחס למעורבותה בחקירת יועצי ראש הממשלה וכי השר אינו רשאי לשקול שיקולים כאמור ביחס לאופן ביצוע חקירות כשגורמי המקצוע לא סברו שנפל פגם משמעותי; כי גורמי המקצוע, שהם ולא השר בעלי הידע והמומחיות המקצועיים, עמדו על כך שמדובר בנסיבות לא רלבנטיות לשאלת הקידום; כי טענות מסוג אלה שהעלה השר כלל לא נדונות ונבחנות במסגרת בחינת קידומם של שוטרים וקציני משטרה; כי התנהלות השר מהווה חריגה גם ממסמך העקרונות עליו הסכים בהליך בבג"ץ; ולבסוף כי החלטת השר להימנע ממתן החלטה פורמלית משלימה לקידומה של העותרת בדרגה היא פעולה מינהלית פסולה מתוך שיקולים זרים המעלה חשש כבד לפגיעה בעצמאות המשטרה ותוך מתן משקל חריג ושגוי לנסיבות בלתי רלבנטיות.

בתשובה התבקש בית המשפט להורות לשר לאשר את קידומה של העותרת בדרגה באופן מיידי, ולקבוע גם שככל שהשר יימנע מלקיים את צו בית המשפט ישתכלל הקידום מכוח ההחלטה השיפוטית כך שהמפכ"ל יעניק לעותרת דרגת סנ"צ רטרואקטיבית מיום סיום הקורס.

36. מכתב המפכ"ל – ביום 12.11.25 – יום לאחר הגשת תשובת המשיבים – הגישה פרקליטות המחוז לתיק מכתב מאת מפכ"ל המשטרה שהתקבל אצלה לאחר הגשת התשובה.

במכתבו ביקש המפכ"ל להבהיר כי הוא מתייחס אך ורק לעובדות ולתהליכי הקידום בעניינה של העותרת; כי אינו מתייחס לסוגיות משפטיות או לקביעות ערכיות, שהוצגו

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 60933-09-25 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

כעמדתה של היועצת המשפטית לממשלה בלבד ושהוא אינו עומד מאחורי כל ניתוח משפטי או קביעות כלפי השר; וכי המפכ"ל מסתייג מכל ניסיון לייחס לו אמירה כאילו קיים חשש שהשר לא יקיים צו של בית המשפט.

המפכ"ל הוסיף כי לעמדתו "העותרת היא קצינה הראויה לקידום לדרגת סגן-ניצב, והתקיים בעניינה הליך קידום מקצועי וסדור, כפי שנהוג במשטרת ישראל, לרבות דיון במסגרת הספ"כ הארצי והעברת ההמלצה לקידומה [לשר]. ההחלטה בנוגע לקידומה מצויה בסמכותו של [השר]" (ס' 4 למכתב).

37. תשובת השר – ביום 23.11.25 הגיש השר תגובה מקדמית לעתירה ותגובה לבקשה למתן צו ביניים, שבה גם בקשה לסילוק העתירה על הסף. בנסיבות העניין יש לראות בתגובת השר משום כתב תשובה (אף שחרף ההחלטה מיום 25.11.25 לא הוגשו מטעם השר כתב תשובה או בקשה לראות בתגובתו משום כתב תשובה, הרי שבעלי הדין האחרים לא העלו בעניין זה כל טענה לחובת השר, וב"כ השר טען בדיון שנקבע בעתירה את מלוא הטענות ועל יסוד התגובה שהוגשה).

בפתח התגובה העלה השר מספר טענות המצדיקות לשיטתו את סילוק העתירה על הסף: האחת, כי בכך שהעותרת מיוצגת בלא תמורה על ידי התנועה לאיכות השלטון יש משום עבירה פלילית ומתנה אסורה; כל זאת בעת שהעותרת משמשת בתפקיד רגיש באגף החקירות והמודיעין שאליו מופנות לא אחת עתירות של התנועה לאיכות השלטון בדרישה לפתיחה בחקירה נגד אישי ציבור (דוגמא למענה מיום 15.12.25 לפנייה כאמור הוצג בדיון, ע' 7, ש' 30-31 לפרוטוקול); שלכך הוסף כי היועצת המשפטית לממשלה מתעלמת מהדברים בעת שהיא צפויה למסור לכל הפחות עדות במסגרת חקירת הפצ"רית; צוין כי ההתנהלות האמורה עולה כדי עבירות פליליות, משמעותיות ואתיות וכי עמותת לביא הגישה על רקע האמור תלונות למשטרה, למח"ש וליועצת המשפטית לממשלה (ש/3). השנייה, כי אין בנמצא החלטה מינהלית בת-תקיפה, בהינתן שהשר לא החליט שלא לתת לעותרת דרגה וגם לא החליט על עיכוב אלא רק החליט שהתשתית העובדתית חסרה ושיש להשלימה שלאחר מכן יובא הדבר להכרעתו כך שהעתירה מבקשת למנוע באורח תקדימי את השלמת הליך הבירור בדרג המקצועי; השלישית, כי יש להוציא את התגובה שהוגשה כביכול מטעם המשיבים מתיק בית המשפט. בהקשר זה נטען בין השאר כי היועצת המשפטית לממשלה היא שהגישה את התגובה בעוד שאינה מייצגת את השר (שמיוצג בנפרד) ולאחר שהמפכ"ל "התנער", כך נטען, מהתגובה שהוגשה; כי התגובה אינה נתמכת בתצהיר כדין; כי היועצת המשפטית לממשלה מאיימת באמצעות המשיבים בנקיטת פעולות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

להדחת השר; ותוך שהועלו טענות נוספות כלפי היועצת המשפטית לממשלה ובכלל זה בקשר עם פרשת הפצ"רית ועם כך שעתרה לסעדים מעבר למה שהתבקש בעתירה.

לגופם של דברים נטען בין היתר כי הסמכות להורות על קידום קצין משטרה לדרגת סני"צ מסורה בלעדית לשר; כי זו נועדה לוודא מרות אזרחית על ארגון בטחוני חמוש; כי ההלכה הפסוקה היא שבית המשפט ינהג בריסון מפליג בכל הנוגע להתערבות בהליכי קידום ומינוי במשטרה; כי הדיון שהתקיים בספ"כ בעניינה של העותרת כלל לא התייחס לתשתית העובדתית הנוגעת אליה; כי לאחר שהתקבלה ההמלצה להענקת דרגה לעותרת השר התעמק בה ואז עלו נקודות הטענות הבהרה ובכלל זה ביחס לצורך בשני עוזרים לראש אח"מ, ביחס לעדכניות ההמלצה, ביחס לביצוע קורס פו"מ בשב"ס, ביחס לציונה של העותרת במרכז הערכה, וביחס להליכים משפטיים שבהם הייתה מעורבת בעניין יועצי ראש הממשלה ולביקורת שהעלה בית המשפט. בהקשר זה נטען כי בית המשפט הוא מבחינה מוסדית הגורם המבקר את המשטרה בצורה המעמיקה ביותר וכי אין להעלים עין מביקורת שיפוטית על המשטרה. נטען כי מרגע שהשר ביקש הבהרות החל מחול שדים שהעתירה היא המשך ישיר שלו ותוך שהמשטרה ניסו להתערב באורח פסול בהליך הקידום תוך העלאת איומים. עוד נטען כי הטענה כאילו ביסוד התנהלות השר עומדת עדותה של העותרת בתיק 4000 היא בבחינת עלילה של ממש. לבסוף נטען, בלא פירוט ממשי, כי בינתיים נודעו דברים נוספים הדורשים התייחסות ובכלל זה כי הוגשה נגד העותרת תביעה אזרחית על ידי שלמה פילבר.

38. לאחר האמור ובהתאם להחלטה מיום 25.11.25 הגישו העותרות והמשיבים תגובות לטענות הסף שהעלה השר. לאלה נתייחס בהמשך ככל שיידרש. נציין כבר עתה כי בתגובות הובהר כי ייצוגה של העותרת על ידי התנועה לאיכות השלטון אושר מראש על ידי יועמ"ש המשטרה וכי העותרת אף ערכה הסכם ניגוד עניינים על רקע זה. העותרות הוסיפו וטענו כי השר מבקש להתנכל לעותרת אף בהקשר זה ולשם כך כונס בידי חבר סיעתו בכנסת באופן חסר תקדים ובניגוד לעמדת היועצת המשפטית לכנסת, דיון בוועדה לביטחון לאומי של הכנסת בעניין ייצוגה של העותרת בעתירה שלפניי.

39. ביום 25.1.26 התקיים דיון בעתירה. הצדדים השמיעו טענותיהם. הגיעה עת הכרעה.

לשלמות התיאור יצוין כי בתחילת הדיון העלה ב"כ השר בקשת פסלות וזאת על רקע גילוי נאות שמסר בית המשפט למען הזהירות. בקשת הפסלות נדחתה שלאחר מכן הודיע ב"כ השר שאין בכוונת השר לערער עליה (ע' 4, ש' 11 לפרוטוקול). ממילא לא התבקש שלא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

להמשיך בדיון כסדרו. הדיון נמשך, הצדדים השמיעו את כלל טענותיהם ואין מניעה ליתן פסק דין.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית – סמכות השר וחשיבות עצמאות המשטרה והמינויים בה

40. ס' 7 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 קובע כי "השר רשאי למנות שוטר או אדם אחר למלא כל תפקיד מתפקידיו של קצין משטרה בכיר או להשתמש בכל סמכות מסמכויותיו, הכל בכפוף לתנאים שנקבעו". "קצין משטרה בכיר" הוגדר בס' 1 לפקודה כשוטר בדרגת סגן-ניצב ומעלה.

41. נוהל המשרד לביטחון לאומי 02.01.01 בנושא "גיוס, מינוי, העלאה בדרגה ופרישה של קצונה בכירה במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר" (נוהל המשרד) (מ/13) קובע בין היתר את הכללים ואת תהליך הטיפול בדבר מינוי והעלאה בדרגה של קצינים בכירים, בדרגת סני"צ ומעלה (ס' 1(א)-(ב) לנוהל). בהתאם לנוהל החלטה בדבר העלאה בדרגה של קצינים בכירים היא בסמכות השר (שם), והחלטת השר בדבר העלאה בדרגה תיעשה לאחר שתונח לפניו המלצת מפכ"ל המשטרה (ס' 4(א)(1) לנוהל) שתגובש בהתאם לנוהל המשרד ולנוהלי המשטרה ושתועבר לשר בסמוך למועד גיבושה (ס' 4(ב)(1)(א) ו-4(ב) לנוהל). בהתאם לנוהל יצורפו להמלצה בין היתר תיקו האישי של המועמד, נתוני משמעת הנוגעים אליו, ופרוטוקול דיון השיבוצים בעניינו (ס' 4(ב)(2) לנוהל). נהלי המשטרה הוגשו אף הם (מ/14, מ/15).

42. הסמכות מסורה אפוא לשר. אלא שסמכות רחבה זו בתחום המינויים מעלה – כפי שנפסק לא אחת – חשש להשפעה פוליטית על עבודת המשטרה ולחדירת שיקולים פוליטיים לתחומי פעילותה השונים תוך פגיעה בעיקרון החשוב של עצמאות המשטרה.

43. על רקע זה נקבע בפסיקת בית המשפט העליון כי "השר אינו מפכ"ל-על", כי סמכויותיו הן סמכויות של פיקוח, אישור, וקביעת מדיניותה הכללית של המשטרה, אך זאת תוך שמירת עקרון עצמאותה של המשטרה, כגוף שעליו להפעיל את סמכויותיו בנפרד מהמגרש הפוליטי (בג"ץ 8910/22 פטרושקה נ' ח"כ נתניהו בפסקה 31 לפסק דינו של כבוד השופט (כתוארו אז) י' עמית (21.2.24)).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

44. בכל האמור בהליכי מינוי של קציני משטרה בכירים נקבע כי ככלל על השר לקבל את המלצות מפכ"ל המשטרה ביחס לקידום קציני משטרה וכי דחיית מועמד של המפכ"ל מחייבת נימוקים כבדי משקל.

בהקשר זה הביא בית המשפט העליון בעבר בהסכמה את עמדת המדינה שלפיה בהפעלת הסמכות למינוי קצין משטרה בכיר, השר "כפוף לכללי המשפט המנהלי, וככזה הוא מותנה בחובת היוועצות, ושמיעת עמדת המפקח הכללי של המשטרה וגורמים מקצועיים נוספים, עובר למינוי. ככלל המפקח הכללי של המשטרה הוא המציע לשר את מועמדיו לכל תפקיד ותפקיד, שכן הוא, כמי שעומד בראש המערכת, נדרש לעבוד עם הקצין שייבחר. דחיית מועמד של המפקח הכללי, ומינוי אדם לתפקיד שלא על דעת המפקח הכללי טעונים העלאת נימוקים כבדי משקל על ידי השר, והללו כפופים לביקורת שיפוטית..." בית המשפט הוסיף ש"למותר לציין כי אם יסבור מאן דהוא, בעתיד, כי החלטה מסוימת של [השר], בעניינו של קצין זה או אחר, נגועה בפגם מינהלי כגון ניגוד עניינים, משוא פנים או שיקולים זרים, פתוחים שערי בית משפט זה בפניו, והוא יוכל לבוא ולהשיג על ההחלטה" (בג"ץ 1993/03 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה, אריאל שרון** בפסקה 34 לפסק דינו של כבוד השופט (כתוארו אז) א' ריבלין (9.10.03), קו תחתי הוסף).

45. עצמאות המשטרה בכלל, ועצמאות אגף החקירות במשטרה בפרט, הן נדבך חיוני לשמירה על הדמוקרטיה ועל שלטון החוק. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חשיבותו של עיקרון עצמאות המשטרה ועל כך שחדירת שיקולים פוליטיים לפעילות המשטרה עלולה להיות הרת אסון. כך, למשל, נאמר כי "עצמאותה המקצועית של המשטרה, הפעלת סמכויותיה באופן נטול פניות ובמנותק מכל שיקול זר, נגזרת אפוא מחובתה לפעול כדין, ומהווה תנאי הכרחי ליכולתה להגן על הדמוקרטיה" (בג"ץ 8987/22 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת** בפסקה 3 לפסק דינה של כבוד השופטת ג' כנפי שטייניץ (2.1.25)). לעצמאות המשטרה מפני חדירת שיקולים פוליטיים חשיבות יתרה בתחום החקירות ואף ביתר שאת בחקירות נגד אישי ציבור. "החשש מחדירת שיקולים פוליטיים ... נכון ביתר שאת כאשר עסקינן בתחומי החקירה הפלילית. האפשרות כי החלטה בדבר פתיחה בחקירה פלילית והשימוש בסמכויות השלטוניות הפוגעניות הכרוכות בה, ייעשו שלא מטעמים ענייניים או מקצועיים, מהווה פגיעה בגרעין הלגיטימציה של עצם החקירה הפלילית..." (שם, בפסקה 179 לפסק דינו של ממלא מקום הנשיא, כבוד השופט ע' פוגלמן). על המשטרה להפעיל סמכויותיה באופן עצמאי וממלכתי, על יסוד שיקולים מקצועיים בלבד, באופן בלתי תלוי ובלתי מוטה וזאת על מנת "למנוע ניצול לרעה של הכוח העצום שנתון בידי המשטרה, ולהבטיח כי משטרת ישראל תמלא את תפקידה כמשטרה של מדינת ישראל, ולא של ממשלת ישראל" (שם, בפסקאות 203-204). על רקע האמור פסל בית המשפט העליון

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

הוראות חוק שהקנו לשר סמכות להתוות מדיניות בתחום החקירות (שם). בית המשפט העליון עמד על כך שהחשש מפני פוליטיזציה של המשטרה, ש"עלולה להיות הרת-אסון", מתעורר ביתר שאת דווקא כתוצאה מסמכותו הרחבה של השר בתחום המינוריים "סמכות זו מקנה לשר, בעקיפין, 'שליטה רבה על המשטרה' ובפרט 'כוח רב למנות אנשים לפי טעמו והשקפתו, ולהרחיק כאלה שאינם מקובלים עליו' ... מצב דברים זה מקים, למרבה הצער, קושי גדול ... בכל הנוגע לחשש מפני השפעה פוליטית על שיקול הדעת שמפעילים גורמי המשטרה במסגרת הפעלת סמכויותיהם" (שם, בפסקה 72 לפסק דינו של כבוד השופט (כתוארו אז) נ' סולברג; וראו גם בפסקה 123 לפסק דינו של ממלא מקום הנשיא, כבוד השופט ע' פוגלמן).

46. ראינו לעיל כי על רקע האמור קיבל בית המשפט העליון את עמדת המדינה שלפיה ככלל על השר לקבל את המלצות מפכ"ל המשטרה ביחס לקידום קציני משטרה וכי דחיית מועמד המפכ"ל מחייבת נימוקים כבדי משקל.

העקרונות האמורים קיבלו ביטוי גם במסמך עקרונות שגובש בהסכמה בין היועצת המשפטית לממשלה לבין השר במסגרת ההליך בבג"ץ (בג"ץ 9037-08-24, שנזכר למעלה שעניינו בעתירות להעברת השר מתפקידו, ראו בפסקה 25 לעיל). בכל האמור במינוריים נקבע שם כי "תהליך המינוי עד לדרגת ניצב (לא כולל) יתקיים על בסיס המלצותיו המקצועיות של הספ"כ והמפכ"ל, ודחייתן תחייב הנמקה בהתאם לדין".

עקרונות אלה חלים על העניין שלפנינו.

47. השר הדגיש בטענותיו בתשובה ובדיון כי בהתאם להלכה הפסוקה ככלל ינהג בית המשפט בריסון וימנע להתערב בהחלטות שעניינן מינויים במשטרה ובמערכות המופקדות על בטחון המדינה ועל אכיפת החוק. אכן כך נפסק (ראו, מכלל רבים, בג"ץ 3884/16 פלונית נ' השר לביטחון פנים בפסקאות 25-26 לפסק דינו של כבוד השופט (כתוארו אז) ע' פוגלמן (20.11.17); בג"ץ 5562/07 עו"ד שוסהיים נ' השר לביטחון פנים בפסקה 8 לפסק דינה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה (23.7.07)). יחד עם זאת, פסקי הדין שאליהם הפנה השר נסבו על החלטות של השר הממונה שהתקבלו על דעת גורמי המקצוע ושאותן ביקש צד שלישי לתקוף. זאת בשונה ממצב הדברים בענייננו שבו פועל השר בניגוד לעמדת המפכ"ל וגורמי המקצוע במשטרה. מכל מקום – ועל כך אין חולק – גם החלטות שעניינן מינויים במשטרה ובגופי ביטחון אחרים נתונות לביקורת שיפוטית ולבחינה אם הן נגועות בפגם מינהלי ובכלל זה האם ההחלטה חורגת מסמכות, נגועה בשיקול זר, לוקה באי סבירות קיצונית, אם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

נשקלו בגדרה כל השיקולים הצריכים לעניין ואין בלתם ועוד (בג"ץ 5562/07 הנוכח, בפסקאות 9-12 לפסק דינה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה).

48. על רקע דברים אלה נידרש למקרה שלפנינו.

בנסיבות העניין יש לראות בשר כמי שסירב לאשר את העלאת העותרת בדרגה

49. השר טען, כפי שראינו לעיל, כי כלל לא התקבלה על ידו החלטה מינהלית סופית שלא להעניק לעותרת דרגת סני"צ, כי ההליך המינהלי המקצועי טרם הושלם וכי לא ניתן להשלימו עד שתיפרש לפני השר התשתית העובדתית המלאה, לאחר דיון מחודש בספ"כ, ומשכך כי אין בנמצא החלטה מינהלית "בת-תקיפה" (למשל, ס' 32-44 לתשובת השר).

50. טענות אלה אינן עולות בקנה אחד עם התנהלות הדברים כפי שהובאה לפני ועל כן בנסיבות המקרה הנדון אין לקבלן.

51. לכתחילה אישר השר בשלהי שנת 2024 את קידומה של העותרת לתפקיד עוזרת ראש אח"מ "בדרגת סגן-ניצב", כפי שצוין במפורש באישור עליו חתם השר וזאת ללא כל הסתייגות (ע/3, מ/8). התפנית בעמדת השר חלה רק לאחר שהעותרת זומנה להעיד בחודש מרץ 2025 במסגרת תיק 4000 המתנהל נגד ראש הממשלה שלכך נידרש בהמשך. בראשית חודש אפריל 2025, כחודש לפני סיום קורס הפו"מ הועברה לשר המלצת המשטרה והמפכ"ל לאשר את הדרגה לעותרת. לא הונחה תשתית להתייחסות כלשהי מצד השר להמלצה שהועברה אליו, לתהייה כלשהי שהעלה או לבירור כלשהו שביקש לערוך. זאת לא בפרק הזמן שעד לסיום הקורס ואף לא זמן רב לאחר מכן. כך היה אף שעל פי הנוהג והמקובל הדרגה מוענקת עם סיום הקורס (ראו בפסקה 12 לעיל) ואף שהובהר לשר לכתחילה, ועוד קודם לאישור המקורי שנתן, כי "דרגת הסנ"צ תוענק לקצינה עם סיום קורס הפו"מ" (מ/7). גם לאחר שהעותרת סיימה את קורס הפו"מ ובמשך קרוב לשלושה חודשים נוספים לא באה התייחסות כלשהי מצד השר לעניינה של העותרת. בדרך זו עוכב בפועל קידומה של העותרת (וזאת בשונה משני קציני משטרה אחרים שקודמו בדרגה בסיום הקורס או סמוך לאחריו, ע' 8, ש' 17-18 ובאופן שחותר תחת הטענה שהועלתה לראשונה בדיון ביחס לפרק הזמן הנדרש לאישור מינוי ברגיל, ע' 8, ש' 15). רק במחצית חודש יולי 2025 ורק לאחר פניית הייעוץ המשפטי לממשלה לשר, העלה השר לראשונה סוגיות שונות בעניינה של העותרת וביקש השלמות עובדתיות (ע/6, ע/7). אלא שכל אלה קיבלו מענה מנומק ומפורט מצד גורמי המקצוע במשטרה – הן יועמ"ש המשטרה הן מפכ"ל המשטרה – אשר הדגישו כי מדובר בקצינה מצטיינת, הראויה לקידום, כי כלל הסוגיות שהעלה השר "הוצפו באופן

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

חריג בעניינה של [העותרת] ולא הוצפו במקרים זהים קודמים" וכי אין בהן כדי להקים מניעה כלשהי לקידומה של העותרת (מ/11, ע/8). לכך לא בא מענה ענייני, למצער לא מענה של ממש, מצד השר. גם במועד זה – שלהי חודש יולי 2025 – לא ראה השר לקבל החלטה בעניינה של העותרת. תחת זאת, ועל אף המענה המפורט שקיבל מאת גורמי המקצוע הבכירים, כעת ביקש השר כי יתקיים דיון נוסף בספ"כ בעניינה של העותרת, שבלעדיו, כך הבהיר, לא יוכל לקבל החלטה (ש/5, ע/16). עיכוב קידומה של העותרת נמשך. בהמשך לכך במחצית חודש ספטמבר 2025, הבהיר המפכ"ל לשר, באמצעות ראש אמ"ש, כי אין בכוונת המפכ"ל לכנס את הספ"כ פעם נוספת כיוון שאין לכך כל הצדקה, כי אין בנמצא כל דיווח משמעותי או אחר שהיה צריך להציגו לספ"כ וכי אין כל שינוי בתשתית בעניינה של העותרת (מ/12). חרף האמור, ואף שחלפו מאז למעלה מארבעה חודשים נוספים, גם עתה לא קיבל השר החלטה בעניינה של העותרת. חרף המענה שניתן השר עודנו מסרב לקבל החלטה. יוער כי בתשובתו לעתירה כלל לא התייחס השר, למצער לא באורח ממשי, לעמדת המפכ"ל שנמסרה לו ושלפיה הוחלט שאין הצדקה לכינוס נוסף של הספ"כ. הן בתשובה לעתירה, הן בדיון לפניי, השר אף לא ביקש לקבל החלטה על יסוד כל שהובא לפניו. תחת זאת, חזר על עמדתו כי בלי כינוס מחדש של הספ"כ כלל לא ניתן לקבל החלטה (למשל, ס' 40-41 לתשובה, ע' 9, ש' 9-10).

52. בנסיבות חריגות אלה, כשהשר מסרב הלכה למעשה לקבל החלטה בעניינה של העותרת פעם אחר פעם וגם לאחר שהונחו לפניו תשתית מלאה ומענה מקצועי מפורט, יש לראות בו כמי שהחליט שלא לקדם את העותרת בדרגה.

לעניין זה ניתן ללמוד מהוראת ס' 6(ב) לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958 המורה כי אי מתן מענה במועד כמוהו כהחלטה לסרב ללא מתן נימוקים (ראו, לאחרונה, אף שבנסיבות שונות: עע"מ 2714/23 **רשות מקרקעי ישראל נ' פל-דואב** בפסקה 49 לפסק דינה של כבוד השופטת ד' ברק-ארז (19.1.26)). עיקרון זה יפה גם מקום בו אין תחולה ישירה לחוק האמור (יצחק זמיר **הסמכות המינהלית – ההליך המינהלי** 1108 (2011)). ודוק: בעתירה שלפניי אין עסקינן בעיכוב במתן החלטה בשל עומס, חוסר תשומת לב או מטעמים דומים שאז אפשר אולי שלא לראות בכל עיכוב משום החלטת סירוב. בענייננו השר נמנע ממתן ההחלטה בעניין קידומה של העותרת בדרך זו או אחרת מזה למעלה מעשרה חודשים (מאז 2.4.25), תחילה בשתיקה ובאי התייחסות ובסופה של דרך בהחלטה ביודעין שלא לקבל החלטה גם לאחר שניתן מענה מפורט לכל שהעלה וגם לאחר שהודע לו שהוחלט כי אין הצדקה או בסיס לכינוס נוסף של הספ"כ וכי זה לא יכנס. בנסיבות אלה, כאשר גורמי המקצוע הבהירו כי כלל הנתונים הרלבנטיים הובאו לפני השר, וגם אם לשיטת השר נתונים אלה אינה מספקים לאישור הדרגה או שהחוסר הנטען מצדיק

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

לדחות את המלצת הקידום, משהוברר כי לא יובאו לפני השר התייחסות או נתונים נוספים, וחרף האמור התמיד השר בהימנעות ממתן החלטה בלא שהובא כל הסבר להמשך העיכוב בהחלטה, מתבקשת המסקנה כי יש לראות בשר כמי שהחליט שלא לקדם את העותרת בדרגה.

בהמשך נידרש לכך שבנסיבות המקרה שלפנינו עולות אינדיקציות המקימות ספק ממשי ומהותי בדבר קיומם של שיקולים זרים ובלתי ענייניים ביסוד ההתנהלות בנוגע לקידומה של העותרת ובדבר חשש סביר וממשי כי השר כבר גיבש דעתו שלא להעלות את העותרת בדרגה אף שהוא נמנע מליתן החלטה בעניין. גם בכך יש כדי לתמוך במסקנה שלפיה בנסיבות המקרה יש לראות בהתנהלות השר, ובשיהוי המתמשך תוך הימנעות מודעת ממתן החלטה, משום החלטת סירוב שיש לבחון אותה לגופה (זמיר לעיל בע' 1108-1109, תוך התייחסות לכך שמקום בו שיהוי מינהלי מסתיר החלטה לגוף העניין רשאי בית המשפט להתייחס לשיהוי כאל החלטת סירוב; וראו גם ההפניות בה"ש 98-100; ראו גם: יצחק זמיר **הסמכות המינהלית – הביקורת השיפוטית: כללי הסף** 1883, 1904 (2014)).

53. יש לדחות אפוא את טענת השר כי אין בנמצא החלטה "בת-תקיפה" ובנסיבות העניין יש לראות בהתנהלות השר משום החלטה שלא לקדם את העותרת בדרגה.

אי קידומה של העותרת בדרגה – חוסר סבירות קיצוני

54. התנהלות השר עולה בנסיבות העניין כדי החלטה שלא לקדם את העותרת בדרגה. אף שהשר נמנע, כאמור לעיל, ממתן החלטה פורמלית בעניינה של העותרת, ואף שבנסיבות אלה אפשר לראות בכך משום החלטת סירוב ללא נימוקים, בנסיבות העניין יש להתייחס אל הטעמים שהועלו במכתביו של השר ובתשובתו לעתירה, כפי שהובאו לעיל, כאל טעמי הסירוב.

55. טעמים אלה הם בעיקרם של דברים: הביקורת הנטענת על התנהלות העותרת בפסיקת בית המשפט העליון בעניין חקירת יועצי ראש הממשלה; "התמונה המדאיגה" שעולה מעדותה בתיק 4000; הציון "המטריד" שקיבלה במרכז הערכה; העובדה שעברה קורס פו"מ בשב"ס ולא במשטרה; וכן הערות ביחס לצורך בשני עוזרים לראש אח"מ ולכך שההמלצה לשר הועברה לפי הנטען באיחור.

56. כפי שנראה להלן, בנסיבות המקרה מתקיים ספק וחשש ממשי שמא עסקינן בשיקולים בלתי ענייניים שהועלו באורח חריג ואך ורק ביחס לעותרת. אולם, גם בהתעלם מחשש ממשי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

זה סבורני כי הטעמים שהעלה השר לאי קידומה של העותרת בדרגה מעוררים בנסיבות העניין קושי לגופם של דברים, באופן המביא למסקנה שהחלטה שלא לקדם את העותרת בדרגה נגועה בחוסר סבירות קיצוני.

57. עמדתו של השר מנוגדת באורח קוטבי לעמדת גורמי המקצוע במשטרה וזאת בלא כל בסיס.

לכתחילה המליצו המפכ"ל והספ"כ על קידומה של העותרת לתפקיד עוזרת ראש אח"מ בדרגת סנ"צ (בכפוף להשלמת קורס פו"מ). זאת, לאחר דיון שיבוצים בספ"כ שבמהלכו הוצגו גם נתונים של העותרת (ש/4, סקירת נתוני הקצינה על ידי רמ"ח כ"א; טענת השר בתשובה (למשל בס' 106 שם) כי הדיון כלל לא התייחס לתשתית עובדתית של העותרת אינה מתיישבת עם האמור; הטענה כי בדרך כלל כולל פרוטוקול דיון שיבוצים הערות מקצועיות מעבר למה שנכלל בדיון בעניינה של העותרת, הועלתה באורח ממשי לראשונה בדיון לפניי בלא שהוצגה לכך תמיכה, ע' 10, ש' 6-7; הטענות גם אינן מסבירות כיצד אישר השר לכתחילה את הקידום על יסוד המלצה שבדיעבד מועלות ביחס אליה טענות למכביר).

גורמי המקצוע במשטרה – ובראשם המפכ"ל בהמשך לדיון הספ"כ – הביעו עמדה עקבית ונחרצת שלפיה מדובר בקצינה מצטיינת, בעלת נתונים אישיים מעולים, גבוהים במיוחד והרבה מעל הממוצע, אשר ראויה לקידום, שאין כל מניעה לקידומה ושכל ניסיון להציג את הדברים אחרת חוטא לאמת (מ/11, ע/8). המפכ"ל הביע עמדתו זו לאחר שנדרש לכלל הנקודות והסוגיות שהעלה השר ולאחר שנתן לכל אחת ואחת מהן מענה מפורט (ונוכח: המפכ"ל חזר על עמדתו כי העותרת ראויה לקידום גם במסמך שהוגש לתיק ביום 12.11.25 לאחר הגשת תשובת המשיבים).

זו אפוא עמדת הגורמים בעלי הידע והמומחיות בכל הנוגע למקצועיות משטרתית ולהתאמת אדם לתפקיד ולדרגה במשטרה. לעמדה זו יש משקל משמעותי.

58. אלא שהשר – הלכה למעשה – מתעלם מעמדת גורמי המקצוע. הוא אינו נדרש אליה או מתייחס אליה באורח ממשי. הוא אינו מתמודד עמה לגופם של דברים, להוציא הדרישה שלא הונחה לה תשתית של ממש, לבחינת הדברים פעם נוספת בספ"כ. הדבר מקים קושי משמעותי. ראינו לעיל כי נפסק שהשר אינו מפכ"ל-לעל, כי יש להקפיד על עיקרון עצמאות המשטרה, וכי ככלל על השר לקבל את המלצות מפכ"ל המשטרה ביחס לקידום קציני משטרה וכי דחיית מועמד של המפכ"ל מחייבת נימוקים כבדי משקל (ראו בפסקה 44 לעיל). במסמך עקרונות שגובש בהסכמת השר בהליך בבג"ץ נקבע בדומה כי "תהליך המינוי עד

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

לדרגת ניצב (לא כולל) יתקיים על בסיס המלצותיו המקצועיות של הספ"כ והמפכ"ל, ודחייתו תחייב הנמקה בהתאם לדין".

לא כך פעל השר בענייננו. למעשה, די בכך שהשר מנע בהתנהלותו את קידומה של העותרת, בניגוד לעמדת המפכ"ל ודרגי המקצוע במשטרה, בלא כל הנמקה של ממש, ובלא להתמודד עם המענה המפורט שנתנו לכלל הסוגיות שהעלה, כדי לשמוט את הבסיס מתחת לעמדתו ולתמוך במסקנה כי זו חורגת באורח קיצוני ממתחם הסבירות.

ולא למותר להזכיר: בראשית הדרך – קודם שזומנה העותרת למסור עדות בתיק 4000 וקודם שחלה תפנית בעמדתו – אישר השר את קידומה של העותרת לתפקיד שהוא לשיטתו תפקיד רגיש ורב חשיבות. השר אישר את המלצת הספ"כ והמפכ"ל לקידומה של העותרת וחתם על כתב מינויה לתפקיד של עוזר ראש אח"מ בדרגת סנ"צ (ע/3, מ/8). זאת ללא כל הסתייגות, בלא להעלות כל תהייה, בלא כל הרהור או קושי. העותרות והמשיבים טענו כי מדובר מבחינה מהותית בהחלטה סופית וכי החתימה על אישור העלאה בדרגה לאחר השלמת קורס הפו"מ איננה אלא אקט פורמלי משלים ליישומה שאינו מתחייב מהנהלים. לטענה זו הובאה תמיכה מסוימת (ראו ס' 8 למכתב יועמ"ש המשטרה, מ/10; השר לא הפנה למקום בנהלים ממנו עולה אחרת; לצד זאת עלה כי על פי הנוהג מובא העניין לשר לחתימה נוספת). מכל מקום, גם בלא להידרש לטענה אחרונה זו, ברי כי החלטת השר משלהי 2024 לאשר את קידומה של העותרת לתפקיד בדרגת סנ"צ היא בעלת משקל ומשמעות. לכל הפחות היא צופה את פני קידומה לדרגת סנ"צ לאחר השלמת קורס הפו"מ. במצב דברים זה נדרשים ביתר שאת נימוקים משמעותיים לסטייה מעמדת המפכ"ל וגורמי המקצוע במשטרה ומהדרך שהחלה באישורו של השר עצמו.

והנה, חרף כל האמור, השר אינו מתמודד, למצער לא באורח ממשי, עם עמדת המפכ"ל וגורמי המקצוע ולא מספק מענה של ממש לעמדתם. בכלל זה לכך שמדובר בקצינה מצטיינת בעלת נתונים מעולים; כי קודמה לדרגת רב פקד ובהצטיינות במועדים שלאחר מעורבותה בחקירת יועצי ראש הממשלה שאליה הפנה; כי הביקורת בפסיקה שאליה הפנה התמקדה בגורמי החקירה בכללותם ולא בעותרת באופן אישי וכי משלא ננקטו כלפיה צעדים כלשהם היא אינה רלבנטית להליך הקידום; כי קורס הפו"מ שעברה מקובל על גורמי המקצוע ואינו חריג כלל ועוד ועוד. לכל אלה לא באה התייחסות של ממש או מענה מצד השר. אף לא הונחה תשתית לכך שהשר שקל את הפגיעה בעותרת נוכח האישור שתן לכתחילה בעניינה; את הפלייתה ביחס לקציני משטרה אחרים שהיו עמה בקורס וקודמו; ואת החשש העולה מההתנהלות בעניינה הן לפגיעה בעצמאות המשטרה הן להרתעת חוקרי משטרה בכלל וחוקרים המעורבים בחקירות אנשי ציבור בפרט.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

בדיון לפניי הדגיש השר כי הוא אינו בבחינת "חותמת גומי" (למשל, ע' 9, ש' 35). אלא שבכך אין כדי לפטור אותו מעולו של המשפט המינהלי. אף אין בכך כדי לשנות מהמסקנה שלפיה בנסיבות העניין החלטת השר להתעלם מעמדת המפכ"ל וגורמי המקצוע במשטרה בלא כל התמודדות עניינית, להורות על כינוס נוסף של הספ"כ בלא בסיס והצדקה, ולהתעלם משיקולים רלבנטיים, לוקה בחוסר סבירות קיצוני. כפי שנפסק לא פעם סטייה מהמלצת גורמי המקצוע בלא טעם מבורר והתעלמות משיקולים רלבנטיים יכולה לבסס מסקנה כי ההחלטה חורגת ממתחם הסבירות (ראו והשוו, למשל, בג"ץ 5657/09 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל** בפסקה 62-63 לפסק דינה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה (24.11.09); בג"ץ 8134/11 **אשר נ' שר האוצר** בפסקאות 2-4 לפסק דינו של כבוד השופט (כתוארו אז) ע' פוגלמן (29.1.12); בג"ץ 5769/18 **פרופ' אמיתי נ' שר המדע והטכנולוגיה** בפסקה 10 לפסק דינו של כבוד השופט (כתוארו אז) נ' הנדל (4.3.19); יואב דותן **ביקורת שיפוטית על שיקול דעת מינהלי** 904-903 (2023) שם ציין כי התעלמות מעמדת גורמי המקצוע או החלטה בניגוד לעמדה כאמור בלא הסבר מפורט ומשכנע של הטעמים לכך יכולה להביא לפסילת ההחלטה מחמת חוסר סבירות).

59. בהינתן שכך פעל השר בענייננו, הרי שהחלטתו להימנע מקידומה של העותרת בדרגה לוקה בחוסר סבירות קיצוני באופן המקים הצדקה להתערבות.

התנהלות השר בנסיבות העניין מעלה ספק מהותי וחשש ממשי לשיקולים זרים

60. כפי שראינו לעיל, העותרות והמשיבים טענו כי החלטת השר להימנע מקידומה של העותרת בדרגה מיוסדת על שיקולים זרים ופסולים, בעיקר בשל מעורבותה של העותרת בחקירות ובעדויות בתיקים הפליליים נגד ראש הממשלה ויועציו ותוך חשש כבד לפגיעה בעצמאות המשטרה.

61. כידוע, על הרשות המינהלית להפעיל את סמכותה אך על יסוד שיקולים ענייניים ואל לה להתחשב בשיקולים זרים. בפני מי שטוען לקיומם של שיקולים זרים עומדות משוכות ראיותיות לא קלות. אך לאחרונה חזר בית המשפט העליון וציין כי הוכחת קיומם של שיקולים זרים איננה מלאכה פשוטה כלל ועיקר, אף שאין מדובר במשימה בלתי אפשרית (ראו דג"ץ 70105-05-25 **ממשלת ישראל נ' מכון לואיס ברנדייס** בפסקה 102 לפסק דינו של כבוד השופט ד' מינץ (3.2.26)). על רקע זה נפסק כי "אם העותר מעורר ספק ממשי ביחס לשיקולי הרשות – ולעניין זה ניתן אף להיעזר בראיות נסיבתיות – ניתן להעביר את הנטל לרשות להוכיח כי לא שקלה אלא שיקולים ענייניים" (עע"מ

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

2638/20 עמותת בר-קיימא נ' ראש עיריית ירושלים בפסקה 2 לפסק דינו של כבוד השופט (כתוארו אז) ע' פוגלמן (6.9.20); בג"ץ 4790/14 יהדות התורה – אגודת ישראל – דגל התורה נ' השר לשירותי דת בפסקה 49 לפסק דינו של כבוד השופט (כתוארו אז) ע' פוגלמן (19.10.14)). בדומה נאמר כי "כאשר הניח הטוען אינדיקציות לקיומם של שיקולים פסולים.. יש להעביר את נטל הראייה אל כתפי הרשות המינהלית", לשם כך "אין צורך בראייה מוכחת, שעל-פי רוב היא אינה בנמצא ובדרך כלל אינה בהשגה. די ביצירת ספק מהותי, שיסודו בחשד סביר וממשי" לקיומו של מניע זר או פסול, לשם העברת נטל הראייה אל כתפי הרשות המינהלית להוכיח כי לא שקלה אלא שיקולים ענייניים. ספק כאמור ניתן לבסס בין היתר על ראיות נסיבתיות ועל פגמים חיצוניים (בג"ץ 37830-08-24 מכון לואיס ברנדייס נ' ממשלת ישראל בפסקה 46-48 לפסק דינו של כבוד הנשיא י' עמית (12.5.25)). עיכוב קיצוני בקבלת ההחלטה יכול אף הוא ללמד על שיקולים זרים (דפנה ברק-ארז משפט מינהלי 672-671 (2010)).

62. כפי שנראה להלן, התנהלות השר מעלה בנסיבות העניין גם חשש סביר וממשי בדבר קיומם של שיקולים זרים ובלתי ענייניים העומדים ביסוד ההימנעות מקידומה של העותרת.

63. חשש זה עולה מהשתלשלות הדברים בענייננו נוכח מעורבות של העותרת בחקירות ראש הממשלה ויועציו, כמו גם מעמדת גורמי המקצוע – שלא בא לה מענה של ממש – שלפיה כלל הסוגיות שהעלה השר בדיעבד כטעמים לבירור ולעיכוב הקידום הועלו אך בעניינה של העותרת בלא שהועלו במקרים זהים קודמים. חשש זה גורר עמו גם חשש לפגיעה בעצמאות המשטרה ובגורמי החקירה בה.

64. נעמוד על עיקרי הדברים כפי שהם עולים מהתשתית העובדתית שהובאה לפני בית המשפט ושפורטה לעיל.

65. לכתחילה אישר השר את קידומה של העותרת על יסוד המלצת המשטרה והמפכ"ל וחתם על כתב המינוי שלה לתפקיד עוזרת ראש אח"מ בדרגת סני"צ (ע/3, מ/8), זאת ללא כל הסתייגות או קושי. התפנית בעמדת השר חלה רק במועד מאוחר יותר ולאחר שהעותרת מסרה עדות בתיק 4000 המתנהל נגד ראש הממשלה. באותה נקודת זמן ולקראת סיום קורס הפו"מ בו השתתפה העותרת נמנע השר מלאשר את העלאת העותרת בדרגה, בלא שהובא כל טעם או נימוק לדבר. רק כעבור מספר חודשים ורק לאחר פניית הייעוץ המשפטי לממשלה אליו העלה השר לראשונה ובדיעבד נקודות וסוגיות שונות הטעונות לשיטתו בירור ושהן העומדות ביסוד עיכוב הקידום. סוגיות אלה כולן זכו למענה מפורט מאת גורמי המקצוע במשטרה ובכלל זה המפכ"ל, יועמ"ש המשטרה וראש אמ"ש. אלה הדגישו כי לא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

זו בלבד שאין בסוגיות שהעלה השר משום עילה כלשהי למנוע את קידומה של העותרת בדרגה אלא גם שכלל הסוגיות "הוצפו באופן חריג בעניינה של [העותרת] ולא הוצפו במקרים זהים קודמים" (מ/11, ע/8, קו תחתי הוסף). חרף האמור וגם לאחר מכן התמיד השר בהימנעותו מקידום העותרת וזאת בלא שבא מצדו מענה של ממש או התמודדות עם עמדת גורמי המקצוע ובלא שבא כל הסבר מדוע הועלו הדברים דווקא בעניינה של העותרת.

נתייחס בקצרה לסוגיות שהעלה השר, למענה שניתן להן ולתמונה הכללית העולה מכל מה שהובא.

66. פסיקת בית המשפט העליון בעניין חקירת יועצי ראש הממשלה – השר טען כי הושמעה כלפי העותרת ביקורת קשה וכי זו טעונה התייחסות (ש/6). ראינו כי הערות בית המשפט שם התמקדו בעיקרן בביקורת כלפי גורמי החקירה ולא בעותרת באופן אישי (בפסקה 31 לעיל, וראו גם מ/12). מעבר לכך המפכ"ל ויתר גורמי המקצוע השיבו לשר בפירוט וציינו כי מדובר בחקירה משנת 2019, כשהעותרת שהייתה אז קצינה זוטרה לא הייתה ממונה על החקירה ופעלה באישור ובהתאם להנחיות הממונים עליה ובלא שנשקלו או ננקטו כלפיה צעדים משמעותיים או פיקודיים. עוד הוסבר כי אין מדובר בעניינים המחויבים דיווח בהתאם לנוהלי המשרד. המפכ"ל ציין עוד כי "ביחס לאף אחד מהגורמים שעסקו בחקירה לא ננקט צעד כלשהו וקידום לא עוכב" (ס' 1(ב) ל-מ/11) שלכך יש להוסיף כי לאחר אירועים אלה קודמה העותרת בחודש ספטמבר 2020 לדרגת רב פקד כמצטיינת (ע/1; אף שהקידום נעשה לפני פסק הדין בגלגול השני בעניין חקירת יועצי ראש הממשלה, שבו העיר כבוד השופט מלצר הערה בנוגע לעותרת שממנה הסתייג כבוד השופט סולברג). מעמדות גורמי המקצוע עלה בבירור כי לא מוכר תקדים כלשהו לפנייה מסוג זה למשטרה במסגרת הליכי קידום (ס' 1(ח) ל-ע/8). דברים אלה בדבר התנהלות חריגה וחסרת תקדים אך בעניינה של העותרת לא נסתרו. בתשובה לעתירה ובהקשרה של סוגיה זו הדגיש השר את חשיבותה של הביקורת השיפוטית ואת חשיבותו של בית המשפט כגורם המבקר את המשטרה (ס' 131-132 לתשובה). אכן, על כך אין מחלוקת. אלא שבטיעונים מטעם השר לא באו כל התייחסות, מענה או הסבר לכך שהעניין הועלה אך ורק בעניינה של העותרת, ובזיקה לחקירת יועצי ראש הממשלה, ולא במקרים אחרים של הערות שהעיר בית משפט בנוגע להתנהלות קציני משטרה בחקירות כאלה ואחרות. בכל אלה יש כדי להקים קושי וסימן שאלה של ממש.

67. עדות העותרת בתיק 4000 המתנהל נגד ראש הממשלה – במכתב מיום 15.7.25 – שבו העלה השר לראשונה ובדיעבד את תהיותיו ביחס לעותרת – התייחס השר לעדות שמסרה העותרת בתיק 4000 (בחודש מרץ 2025). השר טען כי מהעדות עולה "תמונה מדאיגה" של

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

העדר הכרת נהלים והעדר זיכרון והביא בהרחבה יחסית ציטוטים של קטעי עדות שונים שבהם הדגיש את המקומות שבהם השיבה העותרת שאינה זוכרת (ע/7). המפכ"ל ויועמ"ש המשטרה הסבירו כי העותרת הייתה קצינה זוטרה בחקירה, כי העידה שנים רבות לאחר החקירה, כעדת הגנה ובלא שנערך לה ריענון זיכרון, וכי לא ניתן לצפות שתזכור את כל הפרטים. צוין כי "קשה להבין את הביקורת בנושא זה" (ע/8) תוך שהמפכ"ל ויועמ"ש המשטרה הבהירו כי "מדובר בתשובות שגרתיות הנשמעות על דוכן העדים חדשות לבקרים ואין בהן כל דבר חריג הראוי לציון" (מ/10). אכן, עיון בקטעי העדות שציטט השר – ובפרט משלא ניתן לדברים כל הקשר או הסבר – לא מגלה כל דבר חריג. עצם ההפניה לתשובות שגרתיות בעדות תוך הצגתן, בלא פירוט או הסבר, ככאלה המעלות "תמונה מדאיגה" שבכוחן לשקול לחובת העותרת ולמניעת קידומה בדרגה מעוררת קושי ממשי וחשש לשיקולים בלתי ענייניים. גם כאן הסביר יועמ"ש המשטרה כי "איני מכיר פניות מסוג זה למשטרה במסגרת הליכי קידום. איני מכיר שהמשרד בוחן עדויות (שגרתיות) של קצינים במהלך שירותם ומתייחס אליהן במהלך הליך הקידום" וכי הדבר אינו מוצדק ואינו בר ביצוע (ס' 1(ח) ל-ע/8). דברים אלה שלפיהם עסקינן בהתנהלות חריגה וחסרת תקדים אך בעניינה של העותרת לא נסתרו. בתשובתו לעתירה טען השר כי הניסיון לטעון שהתנהלותו נובעת מעדותה של העותרת בתיק 4000 המתנהל נגד ראש הממשלה היא עלילה של ממש והוסיף כי לא יעלה על הדעת להעלים עין מפגיעה בזכויות אזרח רק משום שמדובר בראש הממשלה (ס' 142-144 לתשובה; יוער כי ההתייחסות לעדות בתיק 4000 שלכתחילה זכתה למקום של הדגשה בטענות השר, הוסטה לאחור ולשולי תשובת השר לעתירה). לא הוברר הקשר בין עדות העותרת בתיק 4000 לטענה לפגיעה בזכויות. מעבר לכך גם כאן לא באו מצד השר כל הסבר או התייחסות לכך שהתפנית בעמדת השר – שנשמכה בדיעבד על סוגיות שונות שלמצער חלקן היו ידועות קודם לכן – באה רק לאחר עדותה של העותרת בתיק 4000. אף לא באו מצד השר כל הסבר או התייחסות לכך שההיזקקות לקטעי עדות שאינם יוצאי דופן נעשתה באופן חריג וחסר תקדים אך ורק בעניינה של העותרת, ואך בזיקה לעדותה בתיק נגד ראש הממשלה, ולא במקרים אחרים. אף באמור יש כדי להקים קושי וסימן שאלה ממשיים בדבר קיומם של שיקולים בלתי ענייניים ובאופן שעלול להיות לו אפקט מרתיע על גורמי החקירה.

68. ציונה של העותרת במרכז הערכה – עניין נוסף שהעלה השר ככזה המצריך התייחסות הוא הציון שניתן לעותרת במרכז הערכה (מיום 19.12.23) – ציון 5 – שהוא לדבריו "נתון מטריד" (ס' 9 ל-ע/7). המפכ"ל ויועמ"ש המשטרה הבהירו כי מדובר בקצינה מצטיינת, בעלת נתונים אישיים מעולים, גבוהים במיוחד והרבה מעל הממוצע (תוך פירוט נתונים וציוניה); ותוך הבהרה שהציון שקיבלה במרכז הערכה אינו חריג ואינו מהווה חסם לקידום, כי 20% מהקצינים שקודמו קיבלו ציון כאמור או נמוך ממנו, וכי נתוני ציון מרכז הערכה הועברו

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

למשרד טרם חתימתו של השר על מינויה של העותרת לתפקידה כעוזרת ראש אח"מ והיו ידועים (מ/11, ע/8). יועמ"ש המשטרה הוסיף כי "לא ברור מדוע דווקא בעניינה של [העותרת] הועלתה, באופן חריג, הטענה בעניין זה, ובפרט שמדובר בקצינה שנתוניה האישיים האחרים, כאמור, מעולים" (ס' 2(ד) ל-ע/8, קו תחתי הוסף). ההתנהלות גם בעניין זה מעוררת קושי. לא הוברר ולא ניתן כל הסבר מדוע לא העלה השר את תהייתו ביחס לציון מרכז הערכה לכתחילה וקודם שאישר את קידומה של העותרת עוד בשלהי 2024 וככל שמדובר בנתון בעל חשיבות מדוע לא פעל השר לברר זאת אז; לא הוברר כיצד זה הועלה העניין והפך לנתון מטריד רק בדיעבד ורק לאחר התפנית בעמדת השר; לא הוברר מדוע הועלה העניין דווקא בנוגע לעותרת שנתוניה בכללותם מעולים; ולא הוברר מדוע חזר השר על טענותיו בעניין זה גם בתשובתו לעתירה ולאחר שקיבל מענה מפורט מגורמי המקצוע ביחס לכלל נתוניה האישיים של העותרת (כשטענות השר ביחס לכך שגם במקרים אחרים ביקש הבהרות בקשר לציון כאמור, ע' 10, ש' 4-5 לפרוטוקול, הועלו בלא פירוט או תמיכה). לכל אלה לא בא הסבר של ממש והדבר מקים קושי.

69. השתתפות העותרת בקורס פו"מ בשב"ס – סוגיה נוספת שהעלה השר נסבה על כך שהעותרת עברה קורס פו"מ בשב"ס ולא במשטרה תוך שהפנה לכתבה שהתפרסמה באתר כלכליסט שממנה עולה לכאורה שמדובר ב"הליך מהיר ומיוחד בעניינה" (ס' 11 ל-ע/7). כאמור לעיל, במענה לאמור הבהירו גורמי המקצוע במשטרה כי אין מדובר בעניין ייחודי, כי קורס הפו"מ של שב"ס נערך במתכונת דומה לקורס של המשטרה ומקובל על גורמי המקצוע במשטרה וכי בקורס הנדון השתתפו יחד עם העותרת שני קציני משטרה נוספים שקיבלו את הדרגה בסיום הקורס או סמוך לאחר מכן (מ/11, ע/8, וראו גם: ע' 8, ש' 17-18 לפרוטוקול). קשה להשתחרר מהרושם כי נימוק זה, של מעבר קורס בארגון קרוב, באישור ועל דעת גורמי המקצוע במשטרה, ובאופן שאינו ייחודי לעותרת, אינו יכול לשמש במהותו שיקול להימנע מקידום. בהמשך לכך העלה יועמ"ש המשטרה תמיהה: "גם בעניין זה, לא ברור מדוע הטענה מועלית דווקא בעניינה של [העותרת]" (ע/8). תמיהה זו נותרה בלא מענה של ממש מצד השר. לא בא כל הסבר מדוע הועלתה הטענה רק כלפי העותרת וכיצד זה שנמנע קידומה של העותרת בדרגה בעוד שאחרים שהשתתפו עמה בקורס קודמו ללא קושי, בלא שהונחו בסיס או הנמקה של ממש שיכולים להצדיק את ההבחנה (ואין באמירה הלקונית כי העותרת ממלאת תפקיד רגיש במשטרה, שנזכרה בהקשר זה לראשונה בתשובה לעתירה ובלא פירוט של ממש (שם בס' 122), כדי להוות מענה מספק). בהעדר הסבר נותר על כנו החשש כי גם נימוק זה הועלה בעניינה מטעמים שאינם ענייניים.

70. הצורך בשני עוזרים לראש אח"מ – במסגרת הטענות שהעלה בדיעבד בעניין קידומה של העותרת בדרגה ביקש השר לבחון את הצורך בשני עוזרים אישיים לראש אח"מ. העלאת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

סוגיה זו בעיתוי שבו הועלתה ורק בדיעבד מעוררת אי נוחות בהינתן כי זמן רב קודם לכן, בשלהי שנת 2024, אישר השר את מינויה של העותרת לתפקיד עוזרת ראש אח"מ. מכל מקום, גורמי המקצוע במשטרה, ובראשם המפכ"ל, הבהירו לשר כי טענת השר היא בגדר טעות, כי אין מדובר בכפל תפקידים אלא בעוזר אישי אחד ובעוזר לענייני משפט הנדרש לראש אח"מ, וכי זה מצב הדברים הקיים בפועל מזה שנים רבות (מ/11, ע/8). יועמ"ש המשטרה הוסיף תהייה כי "גם כאן שאלה מסוג זו עולה דווקא כעת וביחס לקצינה [העותרת]" (ס' 4 ל-ע/8). לתהייה זו לא בא מענה של ממש מצד השר ובכלל זה בתשובה לעתירה. לא הוברר מדוע הועלה העניין רק בדיעבד ולא בעת אישור קידומה של העותרת. לכתחילה. אף לא הוברר מדוע הועלה רק ביחס לעותרת כאשר זה מצב הדברים מזה שנים.

71. לשלמות הדברים יוער כי השר העלה טענות גם ביחס להליך העברת ההמלצה למשרד לביטחון לאומי. אלא שגם כאן הבהיר המפכ"ל כי ההליך נעשה באורח מקצועי וסדור וכי ההמלצה הועברה לשר זמן קצר לאחר דיון השיבוצים בספ"כ מיום 14.10.24 ובצירוף כלל המסמכים והמידע הנדרש בהתאם לנהלים (למשל, ס' 5 (א) ל-מ/11, ס' 1 למכתב ראש אמ"ש, מ/12). כאמור לעיל, השר אישר עוד ביום 29.12.24 את ההמלצה שהועברה לו ואת קידומה של העותרת (ע/3, מ/8) בלא שהעלה כל טענה על חוסרים ובלא שביקש השלמות כלשהן, ובלא שחל שינוי רלבנטי בנסיבות בפרק הזמן שלאחר מכן. יש בכך כדי להקρίין על הטענות שהועלו מאוחר יותר בהקשר זה ובכלל זה בקשר כי ההמלצה שהועברה אינה עדכנית (ונראה כי הטענות בס' 14-15 למכתב השר ע/7 התעלמו מההמלצה שהועברה לשר סמוך לאחר הדיון בספ"כ ומהאישור שנתן).

72. התמונה העולה מכלל האמור היא זו: לכתחילה אישר השר את קידומה של העותרת בלא כל הסתייגות. תפנית בעמדתו חלה רק במועד מאוחר יותר ולאחר שהעותרת מסרה עדות בתיק 4000. באותה נקודת זמן נמנע השר מלאשר את העלאת העותרת בדרגה בלא שהובא הסבר לפשר השינוי. רק כעבור מספר חודשים ולאחר פניית הייעוץ המשפטי לממשלה אליו העלה השר לראשונה נקודות וסוגיות הטענות לשיטתו בירור קודם לקידומה של העותרת. גורמי המקצוע במשטרה – בראשם המפכ"ל וכן יועמ"ש המשטרה וראש אמ"ש – נתנו מענה מפורט לכלל הסוגיות. הללו הדגישו כי כלל הסוגיות הועלו באופן חריג בעניינה של העותרת ולא הועלו במקרים זהים קודמים וכי אין בהן כדי להקים מניעה לקידום (מ/11, ע/8).

לעניין זה נביא פעם נוספת את עמדת המפכ"ל בסיכום דבריו (מ/11):

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

"מדובר בקצינה מצטיינת, הראויה לקידום, ובפרט לאחר שהמינוי כבר נחתם על ידי השר כדין ולאחר שהיא כבר ממלאת את התפקיד בפועל בהצלחה מזה חודשים ארוכים.

בפניה שהועברה למשטרה עלו טענות שונות, רובן מציפות סוגיות שאינן חריגות וחלקן כנראה שגויות. סוגיות אלה הוצפו באופן חריג בעניינה של [העותרת] ולא הוצפו במקרים זהים קודמים. אשר על כן, אין מניעה כלשהי לקדם את [העותרת]" (הדגשה וקו תחתי הוספו)

מדובר בעמדת הגורם המקצועי הבכיר. יש לה משקל משמעותי. והנה, מצד השר לא בא מענה של ממש לעמדת גורמי המקצוע. לא בא הסבר של ממש מדוע הועלו הדברים בעייתי שבו הועלו ודווקא בעניינה של העותרת. לא הוברר מדוע מתמיד השר בהימנעותו מהחלטה בעניין דרגתה של העותרת תוך עמידה על קיום דיון נוסף בספ"כ בלא שהונחה תשתית לשינוי נסיבות שיכול להצדיק זאת, ולצורך בירור סוגיות המועלות באורח חריג אך בעניינה של העותרת ואשר לא הועלו ואינן נבחנות במסגרת הליכי קידום של אחרים.

73. בנסיבות העניין יש בכל מה שהובא לפני בית המשפט משום צָבָר של אינדיקציות שדי בו כדי ליצור ספק מהותי וממשי הנסמך על חשד סביר וממשי לכך שביסוד ההימנעות מקידומה של העותרת בדרגה עומדים שיקולים זרים ובלתי ענייניים נוכח מעורבותה בחקירות ראש הממשלה ויועציו. עמדנו לעיל על החשיבות של שמירת עצמאות המשטרה ועצמאות גורמי החקירה. החלטה ביחס לקידום קצין משטרה הנגועה בפגמים והמעלה חשש לשיקולים זרים עלולה לפגוע בעצמאות המשטרה ולהרתיע את חוקריה בכלל ואת אלה האמונים על חקירות אנשי ציבור בפרט.

74. כאמור לעיל, מקום בו קם ספק ממשי ביחס לשיקולי הרשות יעבור הנטל לכתפי הרשות להראות כי לא שקלה אלא שיקולים ענייניים. בענייננו וכאמור לעיל, הונחה תשתית ראייתית שיש בה כדי ליצור ספק מהותי וממשי ביחס לשיקולים שביסוד ההתנהלות וההימנעות מקידומה של העותרת בדרגה. בראי עילת השיקולים הזרים די במה שהובא כדי להצדיק את העברת נטל הראיה אל השר. אלא שמצד השר לא באו הסברים של ממש לדברים, לא לכתחילה ואף לא בדיעבד ובמסגרת התשובה לעתירה או בדיון לפניי. גם בכך יש כדי להצדיק את קבלת העתירה והתערבות.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

התייחסות משלימה

75. בטרם סיום נתייחס למספר טענות נוספות. כאמור לעיל, בתשובתנו לעתירה העלה השר מספר טענות סף. טענה אחת שלפיה טרם התקבלה החלטה סופית "בית-דן" נדונה לעיל. נידרש לטענות נוספות.

76. ייצוגה של העותרת בידי התנועה לאיכות השלטון – כאמור לעיל השר טען כי ייצוגה של העותרת בידי התנועה לאיכות השלטון בלא תמורה עולה כדי עבירות פליליות, משמעותיות ואיתיות, ושאל הוגשו בעניין תלונות לגורמי האכיפה. ברי כי העתירה דן אינה המסגרת המתאימה לבירור טענות מעין אלה. נראה כי בטענותיו כיוון השר לדרישה כי העותר יבוא לבית המשפט בכפיים נקיות (וראו ס' 22 לתשובת השר). בהקשר זה יצוין כי בתגובה לטענת השר הבהירו המשיבים כי קודם להגשת העתירה פנתה העותרת ליועמ"ש המשטרה וזה אישר לה את הייצוג האמור (ס' 3 לתגובה ותצהיר יועמ"ש המשטרה). העותרות הוסיפו בתגובתן כי מעבר לקבלת האישורים הנדרשים נערך עמה גם הסכם ניגוד עניינים שלפיו לא תטפל בענייני התנועה לאיכות השלטון (ס' 48 לתגובה). די בכך כדי להביא למסקנה כי לא דבק בעותרת חוסר ניקיון כפיים המצדיק את סילוק העתירה.

77. הטענה כי יש להוציא את תגובת המשיבים מהתיק – כאמור לעיל, השר טען כי תשובת המשיבים לעתירה הוגשה למעשה על ידי היועצת המשפטית לממשלה שאינה מייצגת את השר וכאשר המפכ"ל – כך לפי הטענה – "התנער" ממנה במכתבו מיום 12.11.25. השר העלה טעמים נוספים המצדיקים לשיטתו את הוצאת התגובה. אין בידי לקבל טענות אלה. היועצת המשפטית לממשלה היא בעצמה משיבה לעתירה. די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה להוצאת התגובה מהתיק. מעבר לכך, היועצת המשפטית לממשלה היא הפרשנית המוסמכת של הדין מבחינתה של הרשות המבצעת והיא המוסמכת לייצג בערכאות (לאחרונה, בג"ץ 31238-09-24 השר לביטחון לאומי נ' היועצת המשפטית לממשלה בפסקה 42 לפסק דינה של כבוד השופטת ד' ברק-ארז (9.3.25)). בנוסף, במכתבו הנזכר לא חזר בו המפכ"ל מהעמדה שהביע קודם לעתירה (מ/11) ואף הדגיש כי בעניינה של העותרת התקיים הליך מקצועי וסדור וכי היא ראויה לקידום בדרגה באופן העולה בקנה אחד ומבחינה מהותית עם תשובת המשיבים כפי שהוגשה. בכל האמור בתצהיר שהוגש בתמיכה לתגובת המשיבים, השר העלה טענה כללית בלא להצביע על טענת עובדה מסוימת שלא נתמכה כנדרש ובלא שחלק על טענה שבעובדה כאמור. מעבר לכך, עיון בתצהיר מעלה כי העובדות הנוגעות להתנהלות הדברים, לעמדה שהביעה המשטרה במענה למכתבי השר ולתכתובות שהוחלפו נתמכו כנדרש. יתר הטענות שהעלה השר, ביחס להתנהלות המשנים תוך איום נטען כלפיו; להעלמת עין מעבירות של העותרת בכך שהגישה את העתירה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 60933-09-25 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

באמצעות התנועה לאיכות השלטון, ולסעד שחורג ממה שהתבקש בעתירה, אינן מקימות ולו בקירוב בסיס להוצאת תשובת המשיבים מהתיק כפי שהתבקש. הוא הדין ביחס לטענות כי היועצת המשפטית לממשלה צפויה לכל הפחות למסור עדות בפרשת הפצ"רית (ואף בהתעלם מכך שהועלו בלא תמיכה ממשית).

78. לשלמות הדברים יצוין כי בתשובתו טען השר כי בשלב מאוחר נודעו נושאים נוספים הנוגעים לעותרת והטענות התייחסות. כדוגמא לכך ציין כי שלמה פילבר הגיש תביעה אזרחית נגד העותרת תוך העלאת טענות לפגיעה בזכויות נחקרים (ס' 146 לתשובה). כתב התביעה הנטען לא צורף. הדברים לא התבררו. ממילא אין בנמצא קביעות או ממצאים בנוגע לעותרת. בנסיבות אלה, ומשאינו לעיל כי הגורמים האמונים על כך לא מצאו לנכון כלפי העותרת בצעדים משמעותיים או פיקודיים כלשהם, נראה כי אין באמור כדי לשנות.

סיכום והערה באשר לסעד

79. ראינו כי בנסיבות העניין יש לראות בשר כמי שהחליט על סירוב קידומה בדרגה של העותרת. ראינו גם כי סירוב זה עומד בניגוד קוטבי לעמדת המפק"ל וגורמי המקצוע במשטרה, לוקה בפגם של חוסר סבירות קיצוני, וכי קם חשש ממשי בדבר שיקולים בלתי ענייניים בשל מעורבותה של העותרת בחקירות ראש הממשלה ויועציו. עוד ראינו כי אין בסיס או הצדקה לקיום דיון נוסף בספ"כ בסוגיות שהועלו באורח חריג אך בעניינה של העותרת ואשר לא הועלו ואינן נבחנות במסגרת הליכי קידום של אחרים. במצב דברים זה נוכח התמונה העולה מההתנהלות בדבר עמדתו הברורה של השר, ומשכל שיהיו נוסף עלול להעצים את החשש לפגיעה בעצמאות המשטרה ובגורמים האמונים על החקירות, הסעד הנכון הוא להורות על ביטול החלטת הסירוב ועל מתן צו המורה לשר לאשר את קידומה של העותרת לדרגת סגן ניצב.

התוצאה

80. נוכח כלל האמור העתירה מתקבלת.

81. נקבע בזה כי על המשיב 1, השר לביטחון לאומי, לאשר את קידום העותרת 1 לדרגת סגן-ניצב, וכי קידום זה יהיה בתוקף מיום 28.4.25 הוא מועד סיום קורס הפו"מ על ידי העותרת. חזקה על המשיב 1 כי יאשר את הקידום בלא דיחוי ובמצב דברים זה לא ראיתי בסיס למתן סעד נוסף או במתכונת רחבה יותר כפי שהתבקש בתשובת המשיבים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

82. המשיב 1 יישא בהוצאות העותרות ובשכ"ט עורכי דיין בסך כולל של 20,000 ₪.

83. המזכירות תמציא לצדדים.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"ו, 09 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.

דוד גדעוני, שופט